

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

privind recunoașterea reciprocă a produselor comercializate în mod legal în statele membre ale Uniunii Europene

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 91 din 29 martie 2019.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul și obiectul legii

(1) Scopul prezentei legi este de a consolida funcționarea pieței interne a Republicii Moldova prin îmbunătățirea aplicării principiului recunoașterii reciproce și prin eliminarea obstacolelor nejustificate din calea comerțului, conform prevederilor Regulamentului (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008.

(2) Prezenta lege stabilește norme și proceduri naționale privind recunoașterea mărfurilor care respectă prevederile Regulamentului (UE) 2019/515 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor în cazuri individuale, în ceea ce privește mărfurile care nu se supun restricțiilor cantitative la import și la export sau unor măsuri cu efect echivalent și care sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene.

(3) În aceste cazuri se ține cont de restricțiile la import, la export sau de tranzit, justificate pe motive de morală publică, ordine publică și siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și animalelor sau de conservare a plantelor, precum și de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Interdicțiile sau restricțiile respective nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre și Republica Moldova. Totodată, se va ține seama de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(4) Prezenta lege prevede, de asemenea, stabilirea și menținerea unor puncte de informare despre produse la nivel național și cooperarea și schimbul de informații în contextul principiului recunoașterii reciproce.

Articolul 2. Domeniu de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică mărfurilor de orice tip, inclusiv produselor din domeniul agriculturii și pescuitului, precum și deciziilor administrative emise sau care urmează să fie emise de autoritățile administrației publice și/sau alte instituții abilitate prin lege cu funcții de emitere a acestora (în continuare – autoritate competentă națională), în legătură cu orice astfel de mărfuri care sunt comercializate în mod legal într-un stat membru UE, în cazul în care decizia administrativă îndeplinește criteriile de mai jos:

- a) la baza deciziei administrative stă o normă tehnică aprobată prin legislația națională, și
- b) efectul direct sau indirect al deciziei administrative este restricționarea sau refuzarea accesului pe piață a mărfurilor.

(2) Decizia administrativă include orice act al autorității competente naționale, care se bazează pe o normă tehnică aprobată prin legislația națională și care are același sau aproape același efect juridic precum efectul menționat la litera b).

(3) În înțelesul prezentei legi, o „normă tehnică națională” înseamnă orice dispoziție a unui act cu putere de lege, act administrativ sau altă normă administrativă, care are următoarele caracteristici:

- a) vizează mărfuri sau aspecte ale mărfurilor care nu fac obiectul armonizării la nivelul Uniunii;
- b) fie interzice punerea la dispoziție pe piață a mărfurilor sau, a mărfurilor de un anumit tip, fie impune obligativitatea respectării legislației naționale, de facto sau de jure, ori de câte ori mărfurile, sau mărfurile de un anumit tip, sunt puse la dispoziție pe piață; și
- c) prevede cel puțin una dintre următoarele măsuri:

(i) stabilește caracteristicile necesare ale mărfurilor sau ale mărfurilor de un anumit tip, cum ar fi nivelurile lor de calitate, performanță sau securitate, sau dimensiunile lor, inclusiv cerințele aplicabile respectivelor mărfuri în ceea ce privește denumirile sub care sunt comercializate, terminologia, simbolurile, metodele de încercare, ambalajul, marcarea sau etichetarea și procedurile de evaluare a conformității;

ii) În scopul protejării consumatorilor sau a mediului, impune alte cerințe pentru mărfuri, sau pentru mărfurile de un anumit tip, care afectează ciclul de viață al mărfurilor după ce acestea au fost puse la dispoziție pe piața, cum ar fi condițiile de utilizare, reciclare, reutilizare sau eliminare, în cazul în care asemenea condiții pot influența în mod semnificativ compoziția sau natura respectivelor mărfuri, sau punerea la dispoziție a acestora pe piața.

(4) Alineatul (3) litera c) punctul i) din prezentul articol reglementează, de asemenea, metodele și procesele de producție utilizate în ceea ce privește produsele agricole, inclusiv pescuitul și comerțul cu produse agricole destinate consumului uman sau animal, precum și metodele și procesele de producție aferente altor produse, în cazul în care acestea au un efect asupra caracteristicilor lor.

(5) O procedură de autorizare prealabilă nu constituie în sine o normă tehnică în sensul prezentei legi, însă o decizie de refuzare a autorizării prealabile bazată pe o normă tehnică este considerată un act administrativ căruia i se aplică prezenta lege, în cazul în care respectivul act îndeplinește celelalte cerințe de la alin. (1).

(6) Prezenta lege nu se aplică:

- a) deciziilor cu caracter judiciar emise de către instanțele naționale;
- b) deciziilor cu caracter judiciar emise de către autoritățile de aplicare a legii în cursul investigării sau al urmării penale a unei infracțiuni în ceea ce privește terminologia, simbolurile sau orice referință materială la organizații neconstituționale sau criminale sau la infracțiuni cu caracter rasist, discriminatoriu sau xenofob.

(7) Prezenta lege nu aduce atingere aplicării dispozițiilor:

- a) articolului 8 alineatul (1) literele (b)-(f) din Legea nr.422/2006 privind securitatea generală a produselor;
- b) articolului 26 și articolul 28 din Legea nr.306/2018 privind siguranța alimentelor;
- c) controalelor legate de denumirile de origine și de indicațiile geografice, precum și de mențiunile tradiționale protejate prevăzute de articolele 33-34 din Legea 66/2008 privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate; și

d) articolului 30 din Legea nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.

(8) Prezenta lege nu aduce atingere obligației de a notifica proiectele de reglementări tehnice naționale, în temeiul actelor normative privind notificarea.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

1. comercializate în mod legal într-un stat membru UE - mărfurile sau mărfurile de acel tip respectă normele relevante aplicabile în statul membru UE respectiv sau nu fac obiectul niciunei astfel de norme în statul membru UE și că ele sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru UE;

2. punere la dispoziție pe piață - orice furnizare a unor mărfuri în vederea distribuției, consumului sau a utilizării pe piața de pe teritoriul unui stat membru sau în Republica Moldova în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;

3. restricționare a accesului pe piață - impunerea unor condiții care trebuie îndeplinite înainte ca mărfurile să poată fi puse la dispoziție pe piața sau a unor condiții pentru păstrarea mărfurilor pe piață respectivă care, în ambele cazuri, necesită modificarea uneia sau mai multor caracteristici ale mărfurilor menționate, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (3) litera (c) punctul (i) sau necesită efectuarea de încercări suplimentare;

4. refuzare a accesului pe piață - oricare dintre următoarele măsuri: a) interzicerea punerii mărfurilor la dispoziție pe piața sau interzicerea păstrării lor pe piață; sau b) solicitarea retragerii sau a rechemării respectivelor mărfuri de pe piață;

5. retragere - orice măsură de împiedicare a punerea la dispoziție pe piață a unor mărfuri din lanțul de aprovizionare;

6. rechemare - orice măsură de returnare a unor mărfuri care au fost puse deja la dispoziția utilizatorului final;

7. procedura de autorizare prealabilă - o procedură administrativă instituită de legislație, prin care autoritatea competentă națională este obligată, pe baza unei cereri a unui agent economic, să acorde o aprobare formală înainte ca mărfurile să poată fi puse la dispoziție pe piața;

8. producător -

a) orice persoană fizică sau juridică care fabrică mărfuri sau care dispune proiectarea și fabricarea lor, ori care produce mărfuri care nu au rezultat în urma unui proces de fabricație, inclusiv produse agricole, și care le comercializează sub denumirea sau marca comercială a respectivei persoane;

b) orice persoană fizică sau juridică care modifică mărfuri deja comercializate în mod legal într-un stat membru UE sau în Republica Moldova, într-un mod care poate afecta conformitatea cu normele relevante aplicabile în statul membru respectiv sau în Republica Moldova; sau

c) orice altă persoană fizică sau juridică care, prin aplicarea numelui, a mărcii comerciale sau a unei alte caracteristici distinctive a sale pe mărfuri sau pe documentele care însoțesc respectivele mărfuri, se prezintă drept producătorul respectivelor mărfuri;

9. reprezentant autorizat - orice persoană fizică sau juridică stabilită în Republica Moldova care a primit un mandat scris din partea unui producător de a acționa în numele producătorului respectiv în ceea ce privește punerea la dispoziție pe piața a mărfurilor în cauză;

10. importator - orice persoană fizică sau juridică stabilită în Republica Moldova care pune la dispoziție, pentru prima dată, mărfuri dintr-o țară terță;

11. distribuitor - orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune mărfuri la dispoziție pe piața din Republica Moldova;

12. agent economic - oricare dintre următoarele entități care au legătură cu mărfurile în cauză: producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul sau distribuitorul;

13. utilizator final - orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau care este stabilită în Republica Moldova, căreia i-au fost sau îi sunt puse la dispoziție mărfurile fie în calitate de consumator, în afara oricărei activități comerciale, industriale, artisanale sau profesionale, fie în calitate de utilizator final profesional în cursul activităților sale industriale sau profesionale;

14. motive legitime de interes public - justificările pe rațiuni de morală publică, de ordine și siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor, animalelor, plantelor, de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale, de discriminare arbitrară și de restricției disimulate în comerț sau orice alte motive imperative de interes public;

15. organism de evaluare a conformității - organism de evaluare a conformității conform definiției de la articolul 2 din Legea nr.235/2011 privind acreditarea și evaluarea conformității.

Capitolul II

PROCEDURI REFERITOARE LA APLICAREA PRINCIPIULUI RECUNOAȘTERII RECIPROCE ÎN CAZURI INDIVIDUALE

Articolul 4. Declarația de recunoaștere reciprocă

(1) Producătorul mărfurilor sau al mărfurilor de un anumit tip, care sunt sau care urmează să fie puse la dispoziție pe piața Republicii Moldova, poate elabora o declarație voluntară de comercializare legală de mărfuri în scopul recunoașterii reciproce („declarația de recunoaștere reciprocă”) pentru a demonstra autorităților competente naționale că mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene.

Producătorul poate împuternici reprezentantul său autorizat să elaboreze declarația de recunoaștere reciprocă în numele său.

(2) Declarația de recunoaștere reciprocă se structurează după modelul prevăzut în anexă, partea I și partea II, și conține toate informațiile specificate în aceasta.

(3) Producătorul sau reprezentantul său autorizat, completează declarația de recunoaștere reciprocă numai cu informațiile prevăzute în partea I din anexa. Importatorul sau distribuitorul completează declarația de recunoaștere reciprocă numai cu informațiile prevăzute în partea II din anexa.

(4) În mod alternativ, ambele părți ale declarației de recunoaștere reciprocă pot fi întocmite de către importator sau de către distribuitor, cu condiția ca semnatarul să poată furniza elementele de probă menționate la articolul 5 alineatul (5) litera (a).

Declarația de recunoaștere reciprocă se întocmește în una dintre limbile oficiale ale Uniunii. Declarația de recunoaștere reciprocă se traduce de către agentul economic în limba română pentru Republica Moldova.

(5) Agenții economici care semnează declarația de recunoaștere reciprocă sau o parte a acesteia sunt responsabili pentru conținutul și corectitudinea informațiilor pe care le furnizează în declarația de recunoaștere reciprocă, inclusiv pentru corectitudinea informațiilor pe care le traduc. În sensul prezentului alineat, agenții economici sunt răspunzători în conformitate cu legislația națională.

(6) Agenții economici se asigură că declarația de recunoaștere reciprocă este actualizată în permanență, astfel încât să reflecte orice schimbare a informațiilor pe care aceștia le-au furnizat în declarația de recunoaștere reciprocă.

(7) Declarația de recunoaștere reciprocă poate fi prezentată autorității competente naționale în scopul efectuării unei evaluări în temeiul articolului 5. Ea poate fi prezentată pe suport de hârtie sau în format electronic sau poate fi pusă la dispoziție online.

(8) În cazul în care agenții economici prezintă declarația de recunoaștere reciprocă online, se aplică următoarele condiții:

a) tipul mărfurilor sau seria pentru care se completează declarația de recunoaștere reciprocă este ușor de identificat; și

b) mijloacele tehnice utilizate asigură o navigare ușoară și sunt monitorizate pentru a se asigura disponibilitatea declarației de recunoaștere reciprocă și accesul la aceasta.

(9) Dacă mărfurile, pentru care este prezentată declarația de recunoaștere reciprocă fac, de asemenea, obiectul unui act al Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, declarația de recunoaștere reciprocă se poate atașa la declarația de conformitate UE respectivă.

Articolul 5. Evaluarea produselor

(1) În cazul în care autoritatea competentă națională intenționează să evalueze mărfurile care fac obiectul prezentei legi în scopul stabilirii dacă sunt comercializate în mod legal într-un stat membru UE și, dacă da, dacă interesele publice legitime vizate de norma tehnică națională sunt protejate în mod adecvat, având în vedere caracteristicile mărfurilor în cauză, acestea contactează fără întârziere agentul economic în cauză.

(2) Autoritatea competentă națională informează agentul economic privind evaluare, cu indicarea mărfurilor care fac obiectul evaluării și specificând norma tehnică națională aplicabilă sau procedura de evaluare prealabilă. De asemenea, agentului economic i se comunică despre posibilitatea de prezentare a declarației de recunoaștere reciprocă, prevăzute la art. 4, în scopul evaluării.

(3) Operatorului economic i se permite să pună mărfurile la dispoziție pe piața Republicii Moldova, în timp ce autoritatea competentă națională efectuează evaluarea prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol și poate continua să facă acest lucru, cu excepția cazului în care operatorul economic primește o decizie administrativă de restricționare sau de refuz al accesului pe piață pentru mărfurile respective.

(4) Prevederile alineatul (3) nu se aplică în cazul în care evaluarea este efectuată în cadrul unei proceduri de autorizare prealabilă sau în cazul în care autoritatea competentă suspendă temporar punerea la dispoziție pe piață a mărfurilor care fac obiectul evaluării în conformitate cu articolul 6.

(5) Dacă o declarație de recunoaștere reciprocă este furnizată autorității competente naționale, în conformitate cu articolul 4, atunci, pentru evaluarea efectuată în temeiul alineatul (1) din prezentul articol:

a) declarația de recunoaștere reciprocă, împreună cu documentele justificative necesare pentru a verifica informațiile pe care aceasta le conține, care au fost furnizate ca răspuns la o cerere a autorității competente naționale, este acceptată de aceasta ca fiind suficientă pentru a demonstra că produsele sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene; și

b) autoritatea competentă națională, nu poate solicita alte informații sau documente de la un agent economic pentru a demonstra că mărfurile sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene.

(6) În cazul în care autorității competente naționale nu îi este furnizată o declarație de recunoaștere reciprocă în conformitate cu articolul 4, în scopul evaluării prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, atunci autoritatea competentă națională poate solicita agenților economici în cauză să furnizeze documentația și informațiile care sunt necesare pentru evaluarea respectivă, cu referire la următoarele:

a) caracteristicile mărfurilor sau ale tipului de mărfuri în cauză; și

b) comercializarea legală a mărfurilor într-un stat membru al Uniunii Europene.

(7) Agentul economic are la dispoziție cel puțin 15 zile lucrătoare, de la solicitarea autorității competente naționale, în care să transmită documentele și informațiile menționate la alineatul (5) litera (a) sau la alineatul (6), sau orice argumente sau observații pe care agentul economic le poate avea.

(8) În scopul evaluării efectuate în temeiul alineatului (1) al prezentului articol, pentru a verifica informațiile prezentate de agentul economic, autoritatea competentă națională, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2), poate să contacteze autoritățile competente sau punctele de informare despre produse din statul membru al Uniunii Europene în care agentul economic susține că își comercializează în mod legal mărfurile, în cazul în care autoritatea competentă națională trebuie să verifice vreuna dintre informațiile furnizate de operatorul economic.

(9) La efectuarea evaluării menționate la alineatul (1), autoritățile competente naționale iau în considerare rapoartele de încercare sau certificatele, eliberate de un organism de evaluare a conformității, care au fost furnizate de agenții economici ca parte a evaluării. Autoritățile competente naționale nu pot refuza rapoartele de încercare sau certificatele care au fost eliberate de un organism de evaluare a conformității acreditat pentru domeniul relevant de activitate de evaluare a conformității acreditat pentru domeniul relevant de activitate de evaluarea conformității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 din motive legate de competența organismului respectiv.

(10) În cazul în care, la finalizarea unei evaluări menționate la alineatul (1), autoritatea competentă națională emite o decizie administrativă cu privire la mărfurile pe care le-a evaluat, aceasta comunică fără întârziere respectiva decizie agentului economic. Autoritatea competentă națională notifică respectiva decizie Comisiei Europene în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare după ce a luat decizia. În acest scop, se utilizează sistemul menționat la articolul 11.

(11) Decizia administrativă menționat la alineatul (10) conține motivele care stau la baza deciziei într-un mod suficient de detaliat și fundamentat pentru a facilita o evaluare a compatibilității acesteia cu principiul recunoașterii reciproce și cu cerințele prezentei legi.

(12) În decizia administrativă menționată la alineatul (10) sunt incluse următoarele informații:

a) norma tehnică națională pe care se bazează decizia administrativă;

b) motivele legitime de interes public care justifică aplicarea normei tehnice naționale pe care se întemeiază decizia administrativă;

c) elementele de probă tehnice sau științifice pe care autoritatea competentă națională le-a luat în considerare, inclusiv, după caz, eventualele evoluții ale tehnologiei actuale care au avut loc de la intrarea în vigoare a normei tehnice naționale;

d) sinteza argumentelor prezentate de agentul economic în cauză, care sunt relevante pentru evaluarea menționată la alineatul (1), dacă există;

e) dovada faptului că decizia administrativă este adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit și că decizia administrativă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia.

(13) Decizia administrativă menționată la alineatul (10) indică căile de atac disponibile în temeiul Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018 și termenele aplicabile acestor căi de atac.

(14) Decizia administrativă include, de asemenea, o trimitere la posibilitatea agenților economici de a utiliza SOLVIT și procedura prevăzută la articolul 8.

(15) Decizia administrativă menționată la alineatul (10) nu produce efecte înainte ca aceasta să fi fost notificată agentului economic în temeiul alineatului respectiv.

Articolul 6. Suspendarea temporară a accesului pe piață

(1) Autoritatea competentă națională, care desfășoară o evaluare a mărfurilor în temeiul articolul 5, poate suspenda temporar punerea la dispoziție a mărfurilor în următoarele cazuri:

a) în condiții de utilizare normale sau previzibile în mod rezonabil, mărfurile reprezintă un risc grav la adresa securității sau a sănătății persoanelor sau a mediului, chiar și fără efecte imediate, care necesită o intervenție rapidă din partea autorității competente; sau

b) punerea la dispoziție a mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip pe piață este, în general, interzisă pe motive de moralitate publică sau de securitate publică.

(2) Autoritatea competentă națională notifică de îndată agentului economic, Comisiei Europene și statelor membre UE orice suspendare temporară menționată la alineatul (1).

Notificarea Comisiei și statelor membre UE se efectuează prin intermediul sistemului menționat la articolul 11. Pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera a) al prezentului articol, notificarea este însoțită de o justificare tehnică sau științifică detaliată care demonstrează motivele pentru care se consideră că respectivul caz face obiectul literei respective.

Articolul 7. Notificarea prin RAPEX sau RASFF

(1) Dacă decizia administrativă menționată la articolul 5 sau suspendarea temporară prevăzută la articolul 6 este totodată o măsură care urmează să fie notificată prin Sistemul de schimb rapid de informații (RAPEX), în conformitate cu Legea nr. 422/2006 privind securitatea generală a produselor, sau prin Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje (RASFF), în conformitate cu Legea nr.306/2018 privind siguranța alimentelor, nu se solicită o notificare separată a Comisiei Europene și statelor membre UE în temeiul prezentei legi, cu condiția ca următoarele criterii să fie îndeplinite:

a) notificarea prin RAPEX sau RASFF indică faptul că notificarea măsurii este considerată, de asemenea, notificare în temeiul prezentei legi; și

b) documentele justificative necesare pentru luarea deciziei administrative menționate la articolul 5 sau pentru suspendarea temporară în temeiul articolul 6 sunt incluse la notificarea RAPEX sau RASFF.

Articolul 8. Procedura de soluționare a problemelor

(1) În cazul în care un agent economic afectat de un act administrativ a transmis decizia către SOLVIT și în cazul în care, în timpul procedurii SOLVIT, centrul de origine sau centrul responsabil solicită Comisiei să emită un aviz care să contribuie la soluționarea cazului, centrul de origine și centrul responsabil furnizează Comisiei toate documentele relevante privind actul administrativ în cauză.

(2) După primirea solicitării menționate la alineatul (1), Comisia evaluează dacă actul administrativ este compatibil cu principiul recunoașterii reciproce și cu cerințele Regulamentului (UE) 2019/515.

(3) În scopul evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia ia în considerare actul administrativ notificat în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și documentele și informațiile furnizate în cadrul procedurii SOLVIT. În cazul în care sunt necesare informații sau documente suplimentare în scopul evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia solicită, fără întârzieri nejustificate, centrului SOLVIT să ia legătura cu agentul economic în cauză sau cu autoritățile competente care au emis decizia administrativă în scopul de a obține informațiile sau documentele suplimentare respective.

(4) În termen de 45 de zile lucrătoare de la primirea solicitării menționate la alineatul (1), Comisia își finalizează evaluarea și emite un aviz. Dacă acest lucru este oportun, avizul Comisiei identifică eventuale motive de preocupare care ar trebui să fie abordate prin intermediul cazului SOLVIT sau formulează recomandări pentru a facilita soluționarea cazului. Termenul de 45 de zile lucrătoare nu include timpul necesar pentru Comisie de a primi informațiile și documentele suplimentare prevăzute la alineatul (3).

(5) În cazul în care, în timpul evaluării menționate la alineatul (2), Comisia a fost informată că a fost soluționat cazul, aceasta nu are obligația de a emite un aviz.

(6) Avizul Comisiei este comunicat prin intermediul centrului SOLVIT agentului economic în cauză și autorităților competente relevante. Respectivul aviz este notificat de către Comisie tuturor statelor membre, prin intermediul sistemului menționat la articolul 11. Avizul este luat în considerare în timpul procedurii SOLVIT menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

CAPITOLUL III

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ, MONITORIZARE ȘI COMUNICARE

Articolul 9. Atribuțiile punctelor de informare despre produse

(1) Se desemnează Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării ca autoritate națională pentru coordonarea aplicării prevederilor Regulamentului UE 2019/515.

(2) În calitate de puncte de informare pentru produse, conform domeniilor de competență, se desemnează:

- a) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării;
- b) Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale;
- c) Ministerul Mediului;
- d) Ministerul Afacerilor Interne;
- e) Ministerul Sănătății;
- f) Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare;
- g) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor;

(3) Autoritățile menționate la alineatul (2) transmit Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării datele de identificare ale punctelor de informare despre produse. În cazul în care intervin modificări ale datelor de identificare, autoritățile le notifică în termen de două zile lucrătoare.

(4) Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării transmite:

- a) lista punctelor de informare despre produse către Comisia Europeană;
- b) informații menționate la alineatul (5) și alineatul (6), la cererea unei autorități competente dintr-un stat membru al Uniunii Europene.

(5) Punctele de informare pentru produse, menționate la alineatul (2) furnizează următoarele informații online:

a) informații referitoare la principiul recunoașterii reciproce, inclusiv informații privind procedura menționată la articolul 5;

b) datele de contact ale autorităților competente naționale, inclusiv detalii specifice ale autorităților responsabile cu monitorizarea punerii în aplicare a normelor tehnice la nivel național;

c) căile de atac și procedurile disponibile în cazul unor eventuale litigii între autoritatea competentă națională și un agent economic, inclusiv procedura prevăzută la articolul 8.

(6) În cazul în care este necesar pentru a completa informațiile furnizate online în conformitate cu alineatul (5), punctele de informare despre produse furnizează, la cererea unui agent economic sau a unei autorități competente dintr-un stat membru, orice informații utile, cum ar fi copii electronice ale normelor tehnice naționale și ale procedurilor administrative naționale aplicabile unor mărfuri specifice sau mărfurilor de un anumit tip, sau un acces online la aceste norme și proceduri, sau informații care precizează dacă mărfurile respective sau mărfurile de acel tip fac obiectul autorizării prealabile în conformitate cu legislația națională.

(7) Punctele de informare despre produse răspund în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei cereri prevăzute la alineatul (6).

(8) Punctele de informare despre produse nu percep taxe pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alineatul (6).

Articolul 10. Cooperare administrativă

(1) Autoritățile competente naționale cooperează cu autoritățile competente și punctele de informare despre produse din statele membre ale Uniunii Europene în vederea:

a) facilitării și coordonării schimbului și a colectării de informații și de bune practici cu privire la aplicarea principiului recunoașterii reciproce;

b) sprijinirii funcționării punctelor de informare despre produse și îmbunătățirii cooperării transfrontaliere a acestora;

c) facilitării și coordonării schimburilor de funcționari cu statele membre ale Uniunii Europene și organizării în comun a unor programe de formare și de informare pentru autorități și întreprinderi.

(2) La cererea autorității competente din Republica Moldova, în temeiul articolului 5 alineatul (8), autoritatea competentă din statul membru al Uniunii Europene în care agentul economic susține că mărfurile sale sunt comercializate în mod legal transmit, în termen de 15 zile lucrătoare, orice informații pertinente pentru verificarea datelor și a documentelor furnizate de agentul economic în timpul evaluării menționate la articolul 5 referitoare la mărfurile respective. Punctele de informare despre produse pot fi folosite pentru a facilita contactele dintre autoritățile competente relevante, în conformitate cu termenul pentru furnizarea informațiilor solicitate prevăzut la articolul 9 alineatul (7).

Articolul 11. Sistemul de informare și comunicare

(1) În sensul articolului 5, articolului 6 și articolului 10 din prezenta lege, se utilizează sistemul informațional național de informare și comunicare stabilit la articolul 23 din Legea nr.162/2023, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 7 din prezenta lege.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINANCIARE, FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 12 . Finanțarea activităților

(1) Pentru implementarea prezentei legi se finanțează, în limita mijloacelor alocate anual de la bugetul de stat și din alte surse legale, următoarele activități:

(a) întreținerea punctelor de informare pentru produse;

(b) campanii de informare și conștientizare;

(c) educație și formare;

(d) schimburi de bune practici;

(e) cooperarea între punctele de informare despre produse și autoritățile competente, precum și sprijinul tehnic și logistic pentru această cooperare;

(f) colectarea datelor referitoare la funcționarea principiului recunoașterii reciproce și la impactul acestuia asupra pieței unice a mărfurilor.

Articolul 13. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor articolului 5 alineatul (14) și ale articolului 8 care intră în vigoare la data adoptării legislației privind SOLVIT;

(2) Guvernul, în termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea actelor normative în conformitate cu prezenta lege, după caz;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege, după caz;

c) va aproba actele normative necesare pentru executarea prezentei legi, după caz.

(3) Prezenta lege se abrogă la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

Anexa

Declarație de recunoaștere reciprocă

Partea I

1. Identificatorul unic al mărfurilor sau al tipului de mărfuri: ...

[Notă: a se introduce numărul de identificare al mărfurilor sau un alt indicator al referinței care identifică în mod unic mărfurile sau tipul de mărfuri] .

2. Numele și adresa agentului economic: ...

[Notă: a se introduce numele și adresa semnatarului părții I a declarației de recunoaștere reciprocă: producătorul și, după caz, reprezentantul său autorizat, sau importatorul, sau distribuitorul]

3. Descrierea mărfurilor sau a tipului de mărfuri care face obiectul declarației de recunoaștere reciprocă: ...

[Notă: descrierea ar trebui să fie suficient de detaliată pentru a permite identificarea mărfurilor din motive de trasabilitate. Ea poate fi însoțită de o fotografie, după caz]

4. Declarație și informații privind legalitatea comercializării mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip

1) Mărfurile sau tipul de mărfuri descrise mai sus, inclusiv caracteristicile lor, respectă următoarele norme aplicabile în ...

[Notă: a se identifica statul membru în care se susține că mărfurile respective sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal]: ...

[Notă: a se introduce titlul și referința publicării oficiale, în fiecare caz, a normelor relevante aplicabile în statul membru respectiv, precum și referința deciziei de autorizare în cazul în care mărfurile au fost supuse unei proceduri prealabile de autorizare], sau mărfurile sau tipul de mărfuri descrise mai sus nu fac obiectul niciunei norme relevante din ...

[Notă: a se identifica statul membru în care se susține că mărfurile respective sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal].

2) Referința la procedura de evaluare a conformității aplicabilă mărfurilor sau mărfurilor de acel tip sau referința la rapoartele de încercare pentru orice încercare efectuată de un organism de evaluare a conformității, inclusiv numele și adresa organismului respectiv (dacă o astfel de procedură s-a efectuat sau dacă astfel de încercări sau realizat): ...

5. Orice informații suplimentare considerate relevante pentru a evalua dacă mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în statul membru menționat la punctul 4 subpunctul 1): ...

6. Această parte a declarației de recunoaștere reciprocă a fost elaborată pe răspunderea exclusivă a operatorului economic identificat la punctul 2.

Semnat pentru și în numele: (locul și data): (numele, funcția) (semnătura):

Partea a II-a

7. Declarație și informații privind comercializarea mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip

a) Mărfurile sau mărfurile de acel tip descrise în partea I sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali pe piața statului membru indicat la punctul 4 subpunctul 1).

b) Informațiile potrivit cărora mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru indicat la punctul 4 subpunctul 1), inclusiv detalii privind data la care produsele au fost puse pentru prima dată la dispoziția utilizatorilor finali pe piața statului membru respectiv: ...

8. Orice informații suplimentare considerate relevante pentru a evalua dacă mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în statul membru indicat la punctul 4 subpunctul 1): ...

9. Această parte a declarației de recunoaștere reciprocă a fost elaborată pe răspunderea exclusivă a ...

[Notă: a se introduce numele și adresa semnatarului părții a II-a a declarației de recunoaștere reciprocă: producătorul și, după caz, reprezentantul său autorizat, sau importatorul, sau distribuitorul].

Semnat pentru și în numele: (locul și data): (numele, funcția) (semnătura):

NOTA DE FUNDAMENTARE

la proiectul de Lege privind recunoașterea reciprocă a produselor comercializate în mod legal în statele membre ale Uniunii Europene

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ :
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ Având în vedere Raportul Comisiei Europene din 8 noiembrie 2023 prezentat către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind politica de extindere a UE, este menționat că Republica Moldova are un anumit nivel de pregătire în domeniul liberei circulații a bunurilor, iar în următorul an, țara ar trebui, să examineze legislația și practicile administrative în domeniile nearmonizate și să elaboreze o strategie pentru a asigura conformitatea cu articolele 34-36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Articolele 34-36 din TFUE se aplică în absența unor norme de armonizare ale UE care vizează mărfurile sau anumite aspecte ale mărfurilor. Ca urmare, a rezultat necesitatea stabilirii cadrului legislativ național pentru transpunerea și implementarea Regulamentului (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008, pentru care a fost elaborat proiectul de lege privind recunoașterea reciprocă a produselor comercializate în mod legal în statele membre ale Uniunii Europene, care are ca scop stabilirea unor măsuri pentru aplicarea în Republica Moldova a Regulamentului (UE) 2019/515. În temeiul Hotărârii Guvernului nr.829/2023 cu privire la aprobarea Planului național de acțiuni pentru aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană pe anii 2024-2027, care prevede la Clusterul 2 Piața internă, Capitolul 1 Libera Circulație a bunurilor poziția 30, elaborarea proiectului de lege privind libera circulație și recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în statele membre UE, această sarcină revine Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării. Proiectul de lege transpune Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008, act normativ care face parte din categoria legislației primare a Uniunii Europene, direct aplicabil în legislația statelor membre UE, pentru a permite aplicarea acestuia în Republica Moldova. Scopul proiectului de lege este de a contribui la asigurarea liberei circulații a mărfurilor între Uniunea Europeană și Republica Moldova. În anul 2019 a fost adoptat, la nivelul UE, Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr.764/2008. Regulamentul (UE) 2019/515 se aplică numai mărfurilor sau acelor componente ale mărfurilor care nu cad sub incidența măsurilor de armonizare legislativă din UE. Libera circulație a mărfurilor, una dintre cele patru libertăți, este o piatră de temelie a integrării europene și esențială pentru competitivitatea europeană. Libera circulație a mărfurilor pe piața internă este asigurată prin normele comune ale UE privind produsele (legislația de armonizare a UE) și prin

principiul recunoașterii reciproce. Principiul recunoașterii reciproce este încorporat în articolele 34 și 36 din TFUE și a fost elaborat în continuare pe jurisprudență, în special în cazul „Cassis de Dijon”. Legislația de armonizare a UE și recunoașterea reciprocă sunt pe deplin complementare.

În cazul în care nu există norme comune ale UE sau atunci când doar anumite aspecte ale produselor sunt acoperite de norme tehnice comune ale UE, statele membre rămân libere să adopte norme naționale care să stabilească cerințele pe care trebuie să le îndeplinească produsele respective, cum ar fi normele referitoare la formă, dimensiune, greutate, compoziție, prezentare, etichetare sau ambalare. Aceste reglementări tehnice naționale sunt totuși supuse prevederilor articolelor 34-36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care interzic restricțiile cantitative sau măsurile cu efect echivalent, precum și principiului recunoașterii reciproce. În plus, statele membre UE trebuie, de asemenea, să fie notificate în temeiul Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (text codificat) (Text cu relevanță pentru SEE) pentru a se asigura că nu sunt permise bariere nejustificate în calea pieței unice.

În absența unor norme armonizate UE, dacă o întreprindere sau un agent economic vinde în mod legal un produs într-un stat membru UE în conformitate cu normele tehnice naționale aplicabile din acel stat membru, ar trebui să poată vinde în alte state membre UE fără a avea nevoie să îl adapteze la normele naționale ale statului membru respectiv, în cazul în care astfel de produse îndeplinesc deja niveluri de protecție echivalente cu cele impuse de statul membru importator.

Aplicarea practică a principiului recunoașterii reciproce este extrem de complexă și necesită, printre altele, o evaluare a faptului că un produs a fost comercializat în mod legal într-un alt stat membru UE și o evaluare a echivalenței normelor din statul membru de origine pentru a permite neaplicarea normelor tehnice în statul membru importator. Acesta din urmă nu ar trebui înțeles ca o comparație a echivalenței teoretice intrinseci a normelor celor două state membre, ci a rezultatelor practice produse prin aplicarea acestora în ceea ce privește modul în care un anumit produs protejează în mod adecvat interesele publice în joc.

Proiectul de Lege va facilita libera circulație a mărfurilor între Uniunea Europeană și Republica Moldova pentru mărfuri care nu se supun legislației de armonizare a UE. În acest sens, elaborarea cadrului juridic național necesar asigurării punerii în aplicare a principiului liberei circulației a mărfurilor este o măsură prioritară, fiind stabilită în proiectul noii legi.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

În prezent în legislația națională a Republicii Moldova există prevederi privind recunoașterea unor mărfuri comercializate în mod legal într-un stat membru UE și care respectă anumite norme tehnice, astfel încât să se poată permite comercializarea acestora pe piața din Republica Moldova, fără a fi supuse unor proceduri de certificare naționale.

Reamintim că produsele care sunt acoperite de legislația armonizată a Uniunii Europene poartă marcajul CE precum și alte marcaje, așa cum sunt prevăzute de cadrul legislativ european aferent.

În scopul facilitării liberei circulații a mărfurilor și pentru eliminarea barierelor nejustificate în calea comerțului, prin transpunerea Regulamentului (UE) 2019/515 se asigură cadrul legal prin care doar produsele care respectă norme specifice naționale ale statelor membre UE și care respectă prevederile Regulamentului (UE) 2019/515, pot fi admise pe piața din Republica Moldova.

Acest Regulament se aplică mărfurilor care nu se supun cadrului legislativ de armonizare al UE. Scopul adoptării normei europene în materie de recunoaștere reciprocă de către Comisia Europeană este de a asigura funcționarea pieței unice.

Recunoașterea reciprocă este esențială pentru funcționarea corespunzătoare a pieței unice a mărfurilor. În cazul în care nu există nici o legislație specifică a UE, statele membre au libertatea de a elabora norme naționale care stabilesc cerințele ce trebuie îndeplinite de către produse. Astfel de cerințe naționale pot coexista în diverse state membre, dar, dacă sunt divergente, ele pot crea bariere în calea comerțului intra-UE. Principiul recunoașterii reciproce presupune că un produs care este comercializat în mod legal într-un stat membru nu ar trebui să fie interzis în alt stat membru, cu excepția cazului în care acesta din urmă are motive solide să interzică sau să restricționeze vânzarea sa. Recunoașterea reciprocă se aplică produselor care nu fac obiectul legislației de armonizare a Uniunii sau care sunt reglementate doar parțial de aceasta, cum ar fi o gamă largă de produse de consum (produse textile, încălțăminte, articole pentru îngrijirea copiilor, bijuterii, veselă de masă sau mobilier, fără a se limita la acestea).

În primă etapă, adoptarea Regulamentului (CE) nr. 764/2008 a constituit un răspuns parțial la slaba aplicare a principiului de recunoaștere reciprocă a mărfurilor, cauzat de lipsa de sensibilizare cu privire la principiul respectiv, de incertitudinea juridică a aplicării acestuia și de lipsa de cooperare administrativă între autoritățile naționale ale statelor membre. Regulamentul viza în principal stabilirea unui cadru procedural care să reducă posibilitatea ca regulile tehnice naționale să creeze obstacole ilegale.

Inițiativa Comisiei Europene de a revizui Regulamentul (CE) nr. 764/2008 s-a bazat pe o evaluare din care a rezultat că principiul recunoașterii reciproce nu funcționează cum ar trebui, ca urmare a lipsei de sensibilizare, a incertitudinii juridice și a lipsei unei comunicări și a unei cooperări eficiente între părțile interesate. De asemenea, evaluarea a concluzionat că operatorii economici nu beneficiază pe deplin de drepturile lor, autoritățile naționale pierd timp și resurse iar consumatorii se confruntă cu prețuri mai mari și cu opțiuni mai puține. Concluzia Comisiei Europene a fost aceea că în absența adoptării oricăror măsuri la nivelul UE, era de așteptat ca problema să persiste.

Obiectivul general al Regulamentului (UE) 2019/515 este de a realiza o piață unică a mărfurilor mai echitabilă și mai aprofundată, cu ajutorul unei recunoașteri reciproce mai ample și mai performante. Obiectivul specific este de a îmbunătăți funcționarea recunoașterii reciproce, prin propunerea mai multor măsuri care au ca scop garantarea faptului că drepturile și obligațiile existente care decurg din principiul recunoașterii reciproce sunt respectate. În practică, aceasta înseamnă că statele membre trebuie să își poată proteja în continuare obiectivele legitime de interes public național și să restricționeze comercializarea mărfurilor chiar dacă acestea sunt comercializate legal în altă parte, dacă decizia lor este justificată și proporțională.

Regulamentul (UE) 2019/515 conține prevederi mai clare privind domeniul de aplicare a recunoașterii reciproce, crește securitatea juridică pentru agenții economici și pentru autoritățile naționale în ceea ce privește cazurile în care se poate recurge la principiul recunoașterii reciproce.

În al doilea rând, introducerea unei declarații pe propria răspundere pentru a facilita demonstrarea că un produs este deja comercializat în mod legal și elaborarea unui sistem de soluționare a problemelor pentru a se ocupa de deciziile de refuzare sau de restricționare a accesului la piață contribuie la securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea principiului recunoașterii reciproce. În mod concret, agenții economici și autoritățile naționale vor ști la ce se pot aștepta în mod rezonabil atunci când recunoașterea reciprocă se aplică sau ar trebui să se aplice.

De asemenea, introducerea cooperării administrative și a unui instrument informatic va îmbunătăți comunicarea, cooperarea și încrederea între autoritățile naționale și va facilita astfel funcționarea recunoașterii reciproce.

Regulamentul (UE) 2019/515 este coerent cu dispozițiile altor acte legislative europene respectiv:

i) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale

Directiva (UE) 2015/1535 contribuie la asigurarea unei recunoașteri reciproce mai ample și mai performante, prin impunerea obligației ca statele membre să notifice Comisiei și celorlalte state membre toate proiectele de „reglementări tehnice” pentru produse înainte de adoptarea acestora în dreptul intern. Astfel, se evită apariția de noi bariere comerciale sub forma unor „reglementări tehnice” înainte de adoptarea acestora, permițând Comisiei și statelor membre să verifice compatibilitatea normei tehnice cu dreptul UE. Regulamentul (UE) 2019/515 are un alt obiectiv complementar, respectiv de a pune în practică măsuri corective, pentru a asigura, după intrarea în vigoare a normei naționale, aplicarea corectă a acesteia de la caz la caz, într-un mod care respectă principiul recunoașterii reciproce;

ii) *Directiva 2001/95/CE (care se abrogă din 13 decembrie 2024 prin Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului privind siguranța generală a produselor)*

Directiva 2001/95/CE garantează siguranța produselor introduse pe piața UE și se aplică produselor de consum nearmonizate. Regulamentul (UE) 2019/515 se aplică, de asemenea, zonei nearmonizate, dar se referă la situațiile în care autoritățile competente ale unui stat membru intenționează să refuze sau să interzică comercializarea sau utilizarea unui produs de consum nearmonizat, comercializat în mod legal în alt stat membru, din alte motive decât doar un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor. Acest lucru este valabil, de exemplu, în cazul în care un produs nu are voie să fie comercializat din motive legate de denumire, dimensiune, compoziție sau ambalaj sau din motive legate de protecția mediului;

iii) Rețeaua SOLVIT

SOLVIT este un serviciu oferit de administrația națională în fiecare stat membru al UE, precum și în Islanda, Liechtenstein și Norvegia. Această rețea ajută întreprinderile în cazul în care drepturile le sunt încălcate de către autoritățile publice din alt stat membru al UE, vizând să găsească soluții în termen de 10 săptămâni. Astfel, SOLVIT poate fi utilizat de întreprinderi ca alternativă la acțiunile în instanță, atunci când ele se confruntă cu o decizie la nivel național de refuzare sau restricționare a accesului la piață pe baza principiului recunoașterii reciproce. Principiile care guvernează funcționarea SOLVIT sunt stabilite în Recomandarea 2013/461/UE a Comisiei, conform căreia fiecare stat membru urmează să prevadă un centru SOLVIT care are resurse umane și financiare adecvate. Regulamentul (UE) 2019/515 se bazează pe rețeaua SOLVIT și pe Planul de acțiune privind consolidarea SOLVIT și consolidează mecanismul existent în domeniul mărfurilor, cu scopul de a facilita contestarea deciziilor administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață pe baza recunoașterii reciproce;

iv) Legislația de armonizare a UE

Legislația de armonizare a UE și recunoașterea reciprocă sunt pe deplin complementare. Libera circulație a mărfurilor pe piața internă este asigurată cu ajutorul normelor comune la nivelul UE privind produsele (legislația UE de armonizare) și al principiului recunoașterii reciproce. Legislația de armonizare a UE stabilește cerințe comune privind modul în care un produs trebuie să fie fabricat.

Însă o legislație de armonizare a UE care să reglementeze fiecare produs și aspect al unui produs nu reprezintă un obiectiv fezabil și nici dorit. Este vorba de un proces costisitor și îndelungat, în cazul căruia este necesar să se găsească un echilibru între diferitele abordări și care nu ar trebui utilizat decât pentru acele produse și aspecte ale produselor care sunt afectate de bariere semnificative în calea liberei circulații în cadrul pieței unice ce nu pot fi soluționate în alt mod. Regulamentul (UE) 2019/515 garantează că, atunci când statele membre se află în această situație, ele respectă dispozițiile articolelor 34 și 36 din TFUE și, în special, principiul recunoașterii reciproce.

În pofida existenței principiului de recunoaștere reciprocă, libera circulație a mărfurilor în zona nearmonizată rămâne problematică, fiind cauzată în principal de lipsa de sensibilizare și de cunoștințe, de lipsa securității juridice și de lipsa de încredere și cooperare între autoritățile naționale. Întreprinderile întâmpină încă dificultăți în ceea ce privește accesul pe piață, chiar și în cazul în care produsele lor sunt deja comercializate în mod legal în alte state membre. Prin urmare, acestea își adaptează adesea propriile produse sau renunță la intrarea pe o nouă piață. Consultarea părților interesate arată că nivelul de sensibilizare cu privire la recunoașterea reciprocă a crescut de-a lungul anilor, dar nu suficient. Toate părțile interesate consideră că ar trebui sporit gradul de sensibilizare și că aceasta ar trebui să fie una dintre principalele priorități astfel încât să se asigure funcționarea eficientă a Regulamentului (UE) 2019/515.

În baza Regulamentului (UE) 2019/515, prezentul proiect de lege, se aplică și în cazul mărfurilor pentru care doar anumite aspecte sunt acoperite de legislația de armonizare a Uniunii. Atunci când, în conformitate cu legislația de armonizare a Uniunii, agentul economic este obligat să elaboreze o declarație de conformitate UE pentru a demonstra respectarea legislației armonizate respective, se permite respectivului agent economic să atașeze declarația de recunoaștere reciprocă (voluntară) prevăzută de prezentul regulament la declarația de conformitate UE. Cu titlu de exemplu, situația se întâlnește pentru extintoarele de foc, unde recipientul sub presiune se supune legislației armonizate Europene (echipamente sub presiune) dar spuma conținută în recipient este în domeniul nearmonizat.

Orice suspendare temporară a accesului unor mărfuri pe piața națională, în baza unei decizii administrative, va trebui notificată agentului economic în cauză și Comisiei Europene și statelor membre UE, cu o justificare tehnică sau științifică detaliată care demonstrează motivele. Totodată, în cazul în care decizia administrativă sau suspendarea temporară urmează să fie notificată prin Sistemul de schimb rapid de informații (RAPEX), în conformitate cu Directiva 2001/95/CE, sau prin Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002, nu se este necesară o notificare separată a Comisiei și a celorlalte state membre conform prevederilor proiectului de lege, cu respectarea anumitor condiții potrivit art. 7.

Prin adoptarea legii privind recunoașterea reciprocă a produselor comercializate în mod legal în statele membre ale Uniunii Europene, Republica Moldova va permite accesul pe piața națională a mărfurilor care sunt comercializate în mod legal în statele membre UE și care respectă prevederile Regulamentului (UE) 2019/515.

De la data aderării la Uniunea Europeană, Regulamentul (UE) 2019/515 va deveni direct aplicabil în raporturile comerciale ale Republicii Moldova cu statele membre UE, urmând ca produsele comercializate în mod legal în Republica Moldova să fie recunoscute, în mod reciproc, în statele membre UE.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de lege vizează eliminarea obstacolelor din calea comerțului dintre Republica Moldova și statele membre UE care decurg din existența unor norme tehnice naționale pentru mărfuri care pot fi divergente. În acest sens, proiectul de lege stabilește procedurile de urmat de către autoritățile competente atunci când iau, sau intenționează să ia, o decizie administrativă adresată agenților economici care ar împiedica libera circulație a unor mărfuri comercializate în mod legal într-un stat membru UE. Totodată proiectul prevede stabilirea unor puncte de informare despre produse, la nivelul autorităților publice centrale.

Acest proiect de lege stabilește proceduri clare pentru a asigura libera circulație a mărfurilor comercializate în mod legal într-un stat membru și posibilitatea de a restricționa dreptul la liberă circulație numai atunci când există motive legitime de interes public. De asemenea, proiectul vizează să garanteze că drepturile și obligațiile existente care decurg din principiul recunoașterii reciproce sunt respectate, atât de către agenții economici, cât și de către autoritățile competente naționale.

În sensul acestui proiect de lege, noțiunea ”mărfuri” include atât produse fabricate cât și produse agricole care sunt reglementate de Regulamentul (UE) 2019/515. Termenul „produse agricole” include produse de pescuit, astfel cum se prevede la articolul 38 alineatul (1) din Tratatul de Funcționare al UE.

Proiectul de lege nu prevede o listă a mărfurilor pentru care se aplică principiul recunoașterii reciproce întrucât Comisia Europeană nu a întocmit o asemenea listă, care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2019/515, deoarece nu există un repertoriu legislativ al statelor membre UE la nivel european care să indice toate normele tehnice naționale din domeniul nearmonizat. Practica din statele membre UE a arătat o incidență a aplicării principiului recunoașterii reciproce mărfurilor din categoriile produse pentru construcții, bijuterii, suplimente alimentare, fertilizanți, produse de curățare sau detergenți, substanțe chimice, mijloace de măsurare, produselor farmaceutice de uz veterinar, produse fitosanitare, mobilă, fără a se limita ala acestea, moto-vehicule nautice, care nu se supun legislației de armonizare UE.

În ce privește deciziile administrative, potrivit Regulamentului (UE) 2019/515, acestea includ orice demers administrativ și pot fi emise de autoritățile competente naționale în baza unei norme tehnice și care au ca efect direct sau indirect restricționarea sau refuzarea accesului pe piață a mărfurilor.

În concordanță cu prevederile Regulamentului (UE) 2019/515, proiectul legii introduce următoarele prevederi:

Articolul 1 stabilește scopul și obiectul legii, acela de a institui norme și proceduri care să asigure libera circulație la nivel național a mărfurilor comercializate în mod legal într-un stat membru UE. Se stabilește recunoașterea mărfurilor comercializate în mod legal într-un stat membru al UE, care respectă Regulamentul (UE) 2019/515.

Articolul 2 stabilește domeniul de aplicare al legii.

Articolul 3 conține noțiunile principale relevante pentru lege.

Articolul 4 prevede o declarație de recunoaștere reciprocă, care urmează să fie elaborată în mod voluntar și utilizată de către agenții economici, cu scopul de a facilita demonstrarea faptului că un produs a fost comercializat în mod legal într-un stat membru UE. Sunt stabilite condițiile care trebuie îndeplinite de o astfel de declarație și precizează faptul că ea poate fi furnizată pe suport de hârtie sau în format electronic sau poate fi pusă la dispoziție online. Introduce obligația pentru agenții economici

care optează în mod voluntar pentru întocmirea Declarației de recunoaștere reciprocă într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii de a traduce documentul în limba română pentru a-l pune la dispoziția autorităților competente din Republica Moldova, pe suport de hârtie, online sau în format electronic, conform solicitării respectivelor autorități.

Articolul 5 stabilește procedura care trebuie urmată de către autoritățile competente naționale atunci când evaluează dacă mărfurile comercializate în mod legal într-un stat membru pot fi comercializate pe teritoriul Republicii Moldova pe baza principiului recunoașterii reciproce. Decizia administrativă include, de asemenea, o trimitere la posibilitatea agenților economici de a utiliza SOLVIT și indicarea căilor de atac conform Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.

Articolul 6 conține cerințele referitoare la suspendarea temporară a mărfurilor comercializate în mod legal într-un stat membru, de către autoritățile competente naționale, în cazul în care astfel de mărfuri prezintă riscuri grave pentru sănătate și siguranță sau sunt contrare moralității sau securității publice.

Articolul 7 se referă la procedura de soluționare a problemelor și evită duplicarea notificării către Comisie, dacă decizia administrativă de a fi notificată constituie, de asemenea, o măsură care intră sub incidența sistemului de schimb rapid de informații RAPEX sau a sistemului rapid de alertă pentru alimente și furaje RASSF.

Articolul 8 prevede un mecanism de soluționare a problemelor în materie de recunoaștere reciprocă, care permite agenților economici să conteste o decizie administrativă de refuzare sau restricționare a accesului la piață, făcând trimitere în primul rând la rețeaua SOLVIT. O astfel de decizie administrativă trebuie să facă obiectul unei evaluări de către Comisie la cererea centrului SOLVIT relevant. În cazul în care intenționează emiterea unei decizii administrative cu privire la mărfurile evaluate, autoritățile competente responsabile trebuie să informeze agenții economici, atât asupra căilor de atac disponibile, cât și asupra posibilității acestora de a utiliza procedura de soluționare a problemelor, SOLVIT.

SOLVIT se va utiliza în Republica Moldova după adoptarea legislației de punere în aplicare a Recomandării 2013/461/UE a Comisiei din 17 septembrie 2013 privind principiile care guvernează SOLVIT.

Articolul 9 stabilește autoritățile naționale desemnate în care vor funcționa punctele de informare despre produs și îndatoririle acestora. Prin prezenta lege se desemnează Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării ca autoritate națională pentru coordonarea aplicării prevederilor Regulamentului (UE) 2019/515 în Republica Moldova.

În acest context, pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/515, proiectul prevede instituirea punctelor de informare despre produs în cadrul autorităților publice centrale:

- a) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării care are rol de coordonator la nivel național;
 - b) Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare;
 - c) Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale;
 - d) Ministerul Mediului;
 - e) Ministerul Sănătății;
 - f) Ministerul Afacerilor Interne;
 - g) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor
- pentru produsele din aria proprie de responsabilitate.

Actele ce țin de protecția consumatorilor sunt gestionate de Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării. Punctul de contact pentru produse din cadrul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării va funcționa pentru produsele din aria proprie de responsabilitate, precum și pentru produsele din aria de responsabilitate a autorităților competente, altele decât autorități menționate anterior. Totodată se instituie termenele în care autoritățile competente au obligația să transmită Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării informațiile prevăzute la articolul 9 din proiectul de lege.

Articolul 10 stabilește cadrul pentru cooperarea administrativă între autoritățile competente din statele membre UE și Republica Moldova.

Articolul 11 prevede un instrument informatic care urmează să fie utilizat în scopul comunicării și al schimbului de informații dintre autoritățile competente naționale și dintre autoritățile competente din statele membre și Comisie. Pentru Republica Moldova se va utiliza sistemul prevăzut la art.23 din Legea nr.162/2023, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 7 din prezentul proiect de lege.

Articolul 12 prevede finanțarea activităților de recunoaștere reciprocă ce țin de întreținerea punctelor de informare pentru produse; campanii de informare și conștientizare; educație și formare; schimburi de bune practici; cooperarea între punctele de informare despre produse și autoritățile competente, precum și sprijinul tehnic și logistic pentru această cooperare; colectarea datelor referitoare la funcționarea principiului recunoașterii reciproce și la impactul acestuia asupra pieței unice a mărfurilor.

Articolul 13 prevede intrarea în vigoare și punerea în aplicare a prezentului proiect de lege. Astfel, prezenta lege intră în vigoare la 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor art.5 alin. (14) și ale art. 8 care intră în vigoare la data adoptării legislației privind SOLVIT. În termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi, va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea actelor normative în conformitate cu prezenta lege, după caz; va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege, după caz; și va aproba actele normative necesare pentru executarea prezentei legi, după caz. Totodată, se stipulează că prezenta lege se abrogă la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

Anexa prevede un model standardizat pentru **declarația de recunoaștere reciprocă** care are **caracter voluntar**.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare – Nu este cazul

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul de lege introduce următoarele prevederi principale, care vor avea impact asupra sectorului public:

- desemnarea Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării ca autoritate națională pentru coordonarea aplicării prevederilor Regulamentului UE 2019/515;
- necesitatea dezvoltării instituționale în cadrul autorităților publice centrale mai sus menționate, pentru formarea unor experți interni care să acționeze în cadrul Punctului național de contact. În cadrul punctelor de informare despre produse, nominalizate la art. 9 din proiectul de lege ar trebui

avută în vedere desemnarea persoanelor, de exemplu un titular și un supleant, care să fie pregătite/formate pentru activitatea pe care o vor derula în cadrul Punctului național de contact pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce în raporturile de colaborare la nivel național, cu statele membre UE și cu Comisia Europeană. Totodată în cadrul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, care este nominalizat ca autoritate națională pentru coordonarea aplicării prevederilor Regulamentului UE 2019/515 va fi necesară consolidarea capacităților administrative prin crearea unei subdiviziuni dedicate;

- prezentul proiect va avea impact asupra sarcinilor administrative prin faptul că aplicarea prevederilor acestuia va necesita mărirea capacității administrative, a resurselor umane și logistice și dezvoltarea website-ului punctelor de informare despre produs și a fluxului separat al procedurii SOLVIT.
- pentru completa funcționare a proiectului de lege este necesară transpunerea Recomandării 2013/461/UE a Comisiei din 17 septembrie 2013 privind principiile care guvernează SOLVIT, stabilirea punctului național de contact SOLVIT la nivelul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și formarea a cel puțin două persoane pentru aplicarea procedurii SOLVIT, termen limită fiind data aderării Republicii Moldova la UE.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Se estimează generarea unor costuri reduse la nivelul agenților economici, indiferent de dimensiunea acestora, IMM sau companii mari.

Se estimează că propunerea legislativă va avea un impact redus pentru implementarea acesteia de către autoritățile naționale în cadrul cărora sunt desemnate și localizate punctele de contact pentru produse. Aceste costuri pot fi ocazionate de angajarea de personal suplimentar de specialitate și de formarea acestuia cu privire la aplicare principiului de recunoaștere reciprocă la nivel național și în raporturile cu statele membre și Comisia Europeană.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Punerea în aplicare a proiectului de lege va avea un impact pozitiv asupra relațiilor economice și a comerțului dintre statele membre UE și Republica Moldova dar care nu poate fi cuantificat financiar în această etapă.

Proiectul de lege va avea impact favorabil asupra mediului de afaceri, în sensul că, pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce, va elimina costurile suplimentare inutile pentru agenții economici atunci când aceștia, la solicitarea autorităților naționale, vor demonstra că mărfurile lor sunt legal comercializate într-un stat membru UE. În acest scop, agenții economici au opțiunea emiterii, **în mod voluntar**, a unei declarații pe propria răspundere în care sunt furnizate autorităților competente informațiile necesare privind mărfurile și conformitatea acestora cu normele naționale în vigoare. Caracterul voluntar al declarației de recunoaștere reciprocă este stabilit de Regulamentul (UE) 2019/515 și nu este transformat în obligație prin legislația națională de transpunere. Ceea ce trebuie înțeles, este că va fi în interesul agenților economici să emită o declarație de recunoaștere reciprocă pentru cazul în care doresc să acceseze piața internă. Agenții economici și autoritățile competente din Republica Moldova vor dispune de informațiile relevante cu privire la mărfurile care sunt legal comercializate într-un stat membru UE.

Totodată, proiectul de lege va avea un impact macroeconomic pozitiv în sensul că, pe de o parte, conduce la eliminarea obstacolelor nejustificate din calea comerțului, iar pe de altă parte, prin activitatea punctelor de informare despre produse, agenții economici vor obține informațiile adecvate

și specifice cu privire la legislația în vigoare aplicabilă produselor pe care intenționează a le comercializa în Republica Moldova.

Potrivit studiului de impact realizat de Comisia Europeană pentru Propunerea de regulament, prezentat în documentul SWD (2017) 417 final, rezultă că în cadrul pieței unice, libera circulație a mărfurilor este cea mai dezvoltată dintre toate cele patru libertăți fundamentale și generează aproximativ 25% din PIB-ul UE și 75% din comerțul intra-UE. Comerțul cu mărfuri între statele membre ale UE (comerț intra-UE) a fost evaluat la 3 063 de miliarde EUR în 2015. Cu toate acestea, mai sunt multe de făcut pentru a asigura o piață unică europeană profundă și echitabilă. Recunoașterea reciprocă se aplică produselor care nu fac obiectul legislației de armonizare a UE sau care sunt acoperite doar parțial de aceasta; acesta este cazul, de exemplu, al unei game largi de produse de larg consum, cum ar fi textilele, încălțăminte, articole de îngrijire a copiilor, bijuterii, veselă sau mobilier.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal – Nu este cazul

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen – Nu este cazul

4.5. Impactul asupra mediului – Nu este cazul

4.6. Alte impacturi și informații relevante – Nu este cazul

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsurile normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul legii este compatibil cu Regulamentul (UE) 2019/515. Pentru proiectul de lege a fost întocmit tabel de concordanță, conform Hotărârii Guvernului nr. 1171/2018, cu modificările ulterioare.

5.2. Măsurile normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Prezenta lege intră în vigoare la 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor art.5 alin. (14) și ale art. 8 care intră în vigoare la data adoptării legislației privind SOLVIT. În termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi, va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea actelor normative în conformitate cu prezenta lege, după caz; va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege, după caz, și va aproba actele normative necesare pentru executarea prezentei legi, după caz. Totodată, se stipulează că prezenta lege se abrogă la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

Este necesară emiterea unor ordine de ministru interne de către autoritățile naționale desemnate ca Puncte de contact pentru produse în scopul desemnării/nominalizării persoanelor care vor lucra în cadrul Punctelor de contact pentru produse, întocmirea sau actualizarea fișei postului persoanelor desemnate.

Totodată, regulamentele de organizare și funcționare ale acestor autorități publice vor trebui modificate și completate cu elementele privind desemnarea și funcționarea Punctului de contact pentru produse și raporturile de colaborare cu Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional, a fost plasat anunțul privind inițierea elaborării proiectului pe pagina web a

Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, la rubrica Transparența decizională, anunțuri de inițiere a politicii

https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/11492

https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/13290

Prin demersul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării nr.16/1757 din 11.03.2024 proiectul a fost transmis Secretariatului Consiliului Economic pe lângă Prim-ministrul RM pentru examinare și expunere de opinii.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul legii va fi supus expertizei anticorupție, conform art.25 și art.28 din Legea integrității nr. 82/2017 și art.36 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, precum și expertizei juridice, conform art.37 din Legea nr.100/2017 și expertizei de compatibilitate, conform art.13 din Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018. Rezultatele acestora vor fi incluse în Sinteza obiecțiilor și propunerilor la proiect.

Proiectul legii va fi supus evaluării prealabile de către Comisia Europeană, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1171/2018.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul de lege este act nou care va intra în vigoare la 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Se preconizează organizarea unor sesiuni de formare pentru persoanele desemnate din cadrul autorităților naționale ca Puncte de contact pentru produse, cu sprijinul serviciilor Comisiei Europene, precum și asimilarea la nivel național a Ghidurilor specifice elaborate de Comisia Europeană pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2019/515.

1	Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008, Număr CELEX 32019R0515
2	Proiect de lege privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în statele membre ale Uniunii Europene
3	Compatibil
4	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării/Bejan Viorica, Lidia Jitari
5	10.2024

Actul Uniunii Europene	Proiectul actului normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
<p>CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiect (1) Scopul prezentului regulament este de a consolida funcționarea pieței interne, prin îmbunătățirea aplicării principiului recunoașterii reciproce și prin eliminarea obstacolelor nejustificate din calea comerțului.</p>	<p>Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1. Scopul și obiectul legii (1) Scopul prezentei legi este de a consolida funcționarea pieței interne a Republicii Moldova prin îmbunătățirea aplicării principiului recunoașterii reciproce și prin eliminarea obstacolelor nejustificate din calea comerțului, conform prevederilor Regulamentului (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008.</p>	compatibil	
<p>(2) Prezentul regulament stabilește norme și proceduri privind aplicarea, de către statele membre, a principiului recunoașterii reciproce, în cazuri individuale, în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul articolului 34 din TFUE și care sunt comercializate în mod legal în alt stat membru, ținând seama de articolul 36 din TFUE și de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.</p>	<p>(2) Prezenta lege stabilește norme și proceduri naționale privind recunoașterea mărfurilor care respectă prevederile Regulamentului (UE) 2019/515 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor în cazuri individuale, în ceea ce privește mărfurile care nu se supun restricțiilor cantitative la import și la export sau unor măsuri cu efect echivalent și care sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene. (3) În aceste cazuri se ține cont de restricțiile la import, la export sau de tranzit, justificate pe motive de morală publică,</p>	compatibil	

	ordine publică și siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și animalelor sau de conservare a plantelor, precum și de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Interdicțiile sau restricțiile respective nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre și Republica Moldova. Totodată, se va ține seama de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.		
(3) Prezentul regulament prevede, de asemenea, stabilirea și menținerea unor puncte de informare despre produse în statele membre și cooperarea și schimbul de informații în contextul principiului recunoașterii reciproce.	(4) Prezenta lege prevede, de asemenea, stabilirea și menținerea unor puncte de informare despre produse la nivel național și cooperarea și schimbul de informații în contextul principiului recunoașterii reciproce.	compatibil	
Articolul 2 Domeniu de aplicare (1) Prezentul regulament se aplică mărfurilor de orice tip, inclusiv produselor agricole în sensul articolului 38 alineatul (1) al doilea paragraf din TFUE, precum și deciziilor administrative luate sau care urmează să fie luate de o autoritate competentă a unui stat membru de destinație în legătură cu orice astfel de mărfuri care sunt comercializate în mod legal în alt stat membru, în cazul în care decizia administrativă îndeplinește criteriile de mai jos: (a) la baza deciziei administrative stă o normă tehnică națională aplicabilă în statul membru de destinație; și (b) efectul direct sau indirect al deciziei administrative este de restricționare sau refuzare a accesului pe piață în statul membru de destinație. Decizie administrativă include orice demers administrativ care se bazează pe o normă tehnică națională și care are același sau aproape același efect juridic precum efectul menționat la litera (b).	Articolul 2 Domeniu de aplicare (1) Prezenta lege se aplică mărfurilor de orice tip, inclusiv produselor din domeniul agriculturii și pescuitului, precum și deciziilor administrative emise sau care urmează să fie emise de autoritățile administrației publice și/sau alte instituții abilitate prin lege cu funcții de emiteră a acestora (în continuare – autoritate competentă națională), în legătură cu orice astfel de mărfuri care sunt comercializate în mod legal într-un stat membru UE, în cazul în care decizia administrativă îndeplinește criteriile de mai jos: a) la baza deciziei administrative stă o normă tehnică aprobată prin legislația națională, și b) efectul direct sau indirect al deciziei administrative este restricționarea sau refuzarea accesului pe piață a mărfurilor. (2) Decizia administrativă include orice act al autorității competente naționale, care se bazează pe o normă tehnică aprobată prin legislația națională și care are același sau aproape același efect juridic precum efectul menționat la litera b).	compatibil	
(2) În sensul prezentului regulament, o „normă tehnică națională” înseamnă orice dispoziție a unui act cu putere de lege, act administrativ sau altă normă administrativă a unui stat membru, care are următoarele caracteristici:	(3) În înțelesul prezentei legi, o „normă tehnică națională” înseamnă orice dispoziție a unui act cu putere de lege, act administrativ sau altă normă administrativă, care are următoarele caracteristici:	compatibil	

<p>(a) vizează mărfuri sau aspecte ale mărfurilor care nu fac obiectul armonizării la nivelul Uniunii;</p> <p>(b) fie interzice punerea la dispoziție a mărfurilor sau a mărfurilor de un anumit tip pe piața din statul membru respectiv, fie impune obligativitatea respectării dispoziției, de facto sau de jure, ori de câte ori mărfurile, sau mărfurile de un anumit tip, sunt puse la dispoziție pe piață; și</p> <p>(c) prevede cel puțin una dintre următoarele măsuri:</p> <p>(i) stabilește caracteristicile necesare ale mărfurilor, sau ale mărfurilor de un anumit tip, cum ar fi nivelurile lor de calitate, performanță sau securitate, sau dimensiunile lor, inclusiv cerințele aplicabile respectivelor mărfuri în ceea ce privește denumirile sub care sunt comercializate, terminologia, simbolurile, încercările și metodele de încercare, ambalajul, marcarea sau etichetarea și procedurile de evaluare a conformității;</p> <p>(ii) în scopul protejării consumatorilor sau a mediului, impune alte cerințe pentru mărfuri, sau pentru mărfurile de un anumit tip, care afectează ciclul de viață al mărfurilor după ce acestea au fost puse la dispoziție pe piața din acest stat membru, cum ar fi condițiile de utilizare, reciclare, reutilizare sau eliminare, în cazul în care asemenea condiții pot influența în mod semnificativ fie compoziția sau natura respectivelor mărfuri, fie punerea la dispoziție a acestora pe piața din statul membru respectiv.</p>	<p>a) vizează mărfuri sau aspecte ale mărfurilor care nu fac obiectul armonizării la nivelul Uniunii;</p> <p>b) fie interzice punerea la dispoziție pe piață a mărfurilor sau, a mărfurilor de un anumit tip, fie impune obligativitatea respectării legislației naționale, de facto sau de jure, ori de câte ori mărfurile , sau mărfurile de un anumit tip, sunt puse la dispoziție pe piață; și</p> <p>c) prevede cel puțin una dintre următoarele măsuri:</p> <p>(i) stabilește caracteristicile necesare ale mărfurilor sau ale mărfurilor de un anumit tip, cum ar fi nivelurile lor de calitate, performanță sau securitate, sau dimensiunile lor, inclusiv cerințele aplicabile respectivelor mărfuri în ceea ce privește denumirile sub care sunt comercializate, terminologia, simbolurile, metodele de încercare, ambalajul, marcarea sau etichetarea și procedurile de evaluare a conformității;</p> <p>ii) În scopul protejării consumatorilor sau a mediului, impune alte cerințe pentru mărfuri , sau pentru mărfurile de un anumit tip, care afectează ciclul de viață al mărfurilor după ce acestea au fost puse la dispoziție pe piața, cum ar fi condițiile de utilizare, reciclare, reutilizare sau eliminare, în cazul în care asemenea condiții pot influența în mod semnificativ compoziția sau natura respectivelor mărfuri, sau punerea la dispoziție a acestora pe piața.</p>		
<p>(3) Alineatul (2) litera (c) punctul (i) din prezentul articol reglementează, de asemenea, metodele și procesele de producție utilizate în ceea ce privește produsele agricole, astfel cum sunt menționate la articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf din TFUE și în ceea ce privește produsele destinate consumului uman sau animal, precum și metodele și procesele de producție aferente altor produse, în cazul în care acestea au un efect asupra caracteristicilor lor.</p>	<p>(4) Alineatul (3) litera c) punctul i) din prezentul articol reglementează, de asemenea, metodele și procesele de producție utilizate în ceea ce privește produsele agricole, inclusiv pescuitul și comerțul cu produse agricole destinate consumului uman sau animal, precum și metodele și procesele de producție aferente altor produse, în cazul în care acestea au un efect asupra caracteristicilor lor.</p>	compatibil	
<p>(4) O procedură de autorizare prealabilă nu constituie în sine o normă tehnică națională în sensul prezentului regulament, însă o decizie de refuzare a autorizării prelabile bazată pe o normă tehnică națională este considerată o decizie administrativă căreia i se aplică prezentul regulament, în cazul în care respectiva decizie îndeplinește celelalte cerințe de la alineatul (1) primul paragraf.</p>	<p>(5) O procedură de autorizare prealabilă nu constituie în sine o normă tehnică în sensul prezentei legi, însă o decizie de refuzare a autorizării prelabile bazată pe o normă tehnică este considerată un act administrativ căruia i se aplică prezenta lege, în cazul în care respectivul act îndeplinește celelalte cerințe de la alin. (1).</p>	compatibil	

<p>(5) Prezentul regulament nu se aplică:</p> <p>(a) deciziilor cu caracter judiciar emise de către instanțele naționale;</p> <p>(b) deciziilor cu caracter judiciar emise de către autoritățile de aplicare a legii în cursul investigării sau al urmăririi penale a unei infracțiuni în ceea ce privește terminologia, simbolurile sau orice referință materială la organizații neconstituționale sau criminale sau la infracțiuni cu caracter rasist, discriminatoriu sau xenofob.</p>	<p>(6) Prezenta lege nu se aplică:</p> <p>a) deciziilor cu caracter judiciar emise de către instanțele naționale;</p> <p>b) deciziilor cu caracter judiciar emise de către autoritățile de aplicare a legii în cursul investigării sau al urmăririi penale a unei infracțiuni în ceea ce privește terminologia, simbolurile sau orice referință materială la organizații neconstituționale sau criminale sau la infracțiuni cu caracter rasist, discriminatoriu sau xenofob.</p>		
<p>(6) Articolele 5 și 6 nu aduc atingere aplicării dispozițiilor următoare:</p> <p>(a) articolul 8 alineatul (1) literele (b)-(f) și articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/95/CE;</p> <p>(b) articolul 50 alineatul (3) litera (a) și articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;</p> <p>(c) articolul 90 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013; și</p> <p>(d) articolul 138 din Regulamentul (UE) 2017/625.</p>	<p>(7) Prezenta lege nu aduce atingere aplicării dispozițiilor:</p> <p>a) articolului 8 alineatul (1) literele (b)-(f) din Legea nr.422/2006 privind securitatea generală a produselor;</p> <p>b) articolului 26 și articolul 28 din Legea nr.306/2018 privind siguranța alimentelor;</p> <p>c) controalelor legate de denumirile de origine și de indicațiile geografice, precum și de mențiunile tradiționale protejate prevăzute de articolele 33-34 din Legea 66/2008 privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate; și</p> <p>d) articolului 30 din Legea nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.</p>	<p>compatibil</p> <p>parțial compatibil</p>	<p>până la 12.04.2026 (intrarea în vigoare a Legii nr.82/2024 care transpune Regulamentul (UE) 2017/625)</p>
<p>(7) Prezentul regulament nu aduce atingere obligației de a notifica, în temeiul Directivei (UE) 2015/1535, proiectele de reglementări tehnice naționale Comisiei și statelor membre înainte de adoptarea acestora.</p>	<p>(8) Prezenta lege nu aduce atingere obligației de a notifica proiectele de reglementări tehnice naționale, în temeiul actelor normative privind notificarea.</p>	<p>compatibil</p>	

<p>Articolul 3 Definiții În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „comercializate în mod legal în alt stat membru” înseamnă că mărfurile sau mărfurile de acel tip respectă normele relevante aplicabile în statul membru respectiv sau că nu fac obiectul niciunei astfel de norme în statul membru respectiv și că ele sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru respectiv; 2. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unor mărfuri în vederea distribuției, consumului sau a utilizării pe piața de pe teritoriul unui stat membru în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit; 3. „restricționare a accesului pe piață” înseamnă impunerea unor condiții care trebuie îndeplinite înainte ca mărfurile să poată fi puse la dispoziție pe piața din statul membru de destinație sau a unor condiții pentru păstrarea mărfurilor pe piața respectivă, care, în ambele cazuri, necesită modificarea uneia sau mai multor caracteristici ale mărfurilor menționate, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (2) litera (c) punctul (i), sau necesită efectuarea de încercări suplimentare; 4. „refuzare a accesului pe piață” înseamnă oricare dintre următoarele măsuri: (a) interzicerea punerii mărfurilor la dispoziție pe piața din statul membru de destinație sau interzicerea păstrării lor pe piața respectivă; sau (b) solicitarea retragerii sau a rechemării respectivelor mărfuri de pe piața respectivă; 5. „retragere” înseamnă orice măsură vizând a împiedica punerea la dispoziție pe piață a unor mărfuri din lanțul de aprovizionare; 6. „rechemare” înseamnă orice măsură vizând returnarea unor mărfuri care au fost puse deja la dispoziția utilizatorului final; 7. „procedura de autorizare prealabilă” înseamnă o procedură administrativă instituită de legislația unui stat membru, prin care autoritatea competentă din respectivul stat membru este obligată, pe baza unei cereri a unui operator economic, să acorde o aprobare formală înainte 	<p>Articolul 3. Noțiuni principale În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. comercializate în mod legal într-un stat membru UE - mărfurile sau mărfurile de acel tip respectă normele relevante aplicabile în statul membru UE respectiv sau nu fac obiectul niciunei astfel de norme în statul membru UE și că ele sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru UE; 2. punere la dispoziție pe piață - orice furnizare a unor mărfuri în vederea distribuției, consumului sau a utilizării pe piața de pe teritoriul unui stat membru sau în Republica Moldova în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit; 3. restricționare a accesului pe piață - impunerea unor condiții care trebuie îndeplinite înainte ca mărfurile să poată fi puse la dispoziție pe piața sau a unor condiții pentru păstrarea mărfurilor pe piața respectivă care, în ambele cazuri, necesită modificarea uneia sau mai multor caracteristici ale mărfurilor menționate, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (3) litera (c) punctul (i) sau necesită efectuarea de încercări suplimentare; 4. refuzare a accesului pe piață - oricare dintre următoarele măsuri: a) interzicerea punerii mărfurilor la dispoziție pe piața sau interzicerea păstrării lor pe piață; sau b) solicitarea retragerii sau a rechemării respectivelor mărfuri de pe piață; 5. retragere - orice măsură de împiedicare a punerea la dispoziție pe piață a unor mărfuri din lanțul de aprovizionare; 6. rechemare - orice măsură de returnare a unor mărfuri care au fost puse deja la dispoziția utilizatorului final; 7. procedura de autorizare prealabilă - o procedură administrativă instituită de legislație, prin care autoritatea competentă națională este obligată, pe baza unei cereri a unui 	<p>compatibil</p>	
--	--	-------------------	--

<p>ca mărfurile să poată fi puse la dispoziție pe piața din statul membru respectiv;</p> <p>8. „producător” înseamnă:</p> <p>(a) orice persoană fizică sau juridică care fabrică mărfuri sau care dispune proiectarea și fabricarea lor, ori care produce mărfuri care nu au rezultat în urma unui proces de fabricație, inclusiv produse agricole, și care le comercializează sub denumirea sau marca comercială a respectivei persoane;</p> <p>(b) orice persoană fizică sau juridică care modifică mărfuri deja comercializate în mod legal într-un stat membru, într-un mod care poate afecta conformitatea cu normele relevante aplicabile în statul membru respectiv; sau</p> <p>(c) orice altă persoană fizică sau juridică care, prin aplicarea numelui, a mărcii comerciale sau a unei alte caracteristici distinctive a sale pe mărfuri sau pe documentele care însoțesc respectivele mărfuri, se prezintă drept producătorul respectivelor mărfuri;</p> <p>9. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune, care a primit un mandat scris din partea unui producător de a acționa în numele producătorului respectiv în ceea ce privește punerea la dispoziție a mărfurilor pe piața în cauză;</p> <p>10. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care pune la dispoziție, pentru prima dată, mărfuri dintr-o țară terță pe piața Uniunii;</p> <p>11. „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune mărfuri la dispoziție pe piața dintr-un stat membru;</p> <p>12. „operator economic” înseamnă, în legătură cu mărfurile, oricare dintre următorii: producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul sau distribuitorul;</p> <p>13. „utilizator final” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau care este stabilită în Uniune, căreia i-au fost sau îi sunt puse la dispoziție mărfurile fie în calitate de consumator, în afara oricărei activități comerciale, industriale, artizanale sau profesionale, fie în calitate</p>	<p>agent economic, să acorde o aprobare formală înainte ca mărfurile să poată fi puse la dispoziție pe piața;</p> <p>8. producător -</p> <p>a) orice persoană fizică sau juridică care fabrică mărfuri sau care dispune proiectarea și fabricarea lor, ori care produce mărfuri care nu au rezultat în urma unui proces de fabricație, inclusiv produse agricole, și care le comercializează sub denumirea sau marca comercială a respectivei persoane;</p> <p>b) orice persoană fizică sau juridică care modifică mărfuri deja comercializate în mod legal într-un stat membru UE sau în Republica Moldova, într-un mod care poate afecta conformitatea cu normele relevante aplicabile în statul membru respectiv sau în Republica Moldova; sau</p> <p>c) orice altă persoană fizică sau juridică care, prin aplicarea numelui, a mărcii comerciale sau a unei alte caracteristici distinctive a sale pe mărfuri sau pe documentele care însoțesc respectivele mărfuri, se prezintă drept producătorul respectivelor mărfuri;</p> <p>9. reprezentant autorizat - orice persoană fizică sau juridică stabilită în Republica Moldova care a primit un mandat scris din partea unui producător de a acționa în numele producătorului respectiv în ceea ce privește punerea la dispoziție pe piața a mărfurilor în cauză;</p> <p>10. importator - orice persoană fizică sau juridică stabilită în Republica Moldova care pune la dispoziție, pentru prima dată, mărfuri dintr-o țară terță;</p> <p>11. distribuitor - orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune mărfuri la dispoziție pe piața din Republica Moldova;</p> <p>12. agent economic - oricare dintre următoarele entități care au legătură cu mărfurile în cauză: producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul sau distribuitorul;</p>		
--	--	--	--

<p>de utilizator final profesional în cursul activităților sale industriale sau profesionale;</p> <p>14. „motive legitime de interes public” înseamnă oricare dintre motivele prevăzute la articolul 36 din TFUE sau orice alte motive imperative de interes public;</p> <p>15. „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism de evaluare a conformității conform definiției de la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.</p>	<p>13. utilizator final - orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau care este stabilită în Republica Moldova, căreia i-au fost sau îi sunt puse la dispoziție mărfurile fie în calitate de consumator, în afara oricărei activități comerciale, industriale, artizanale sau profesionale, fie în calitate de utilizator final profesional în cursul activităților sale industriale sau profesionale;</p> <p>14. motive legitime de interes public - justificările pe rațiuni de morală publică, de ordine și siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor, animalelor, plantelor, de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale, de discriminare arbitrară și de restricției disimulată în comerț sau orice alte motive imperative de interes public;</p> <p>15. organism de evaluare a conformității - organism de evaluare a conformității conform definiției de la articolul 2 din Legea nr.235/2011 privind acreditarea și evaluarea conformității.</p>		
<p>CAPITOLUL II PROCEDURI REFERITOARE LA APLICAREA PRINCIPIULUI RECUNOAȘTERII RECIPROCE ÎN CAZURI INDIVIDUALE Articolul 4 Declarația de recunoaștere reciprocă</p> <p>(1) Producătorul mărfurilor sau al mărfurilor de un anumit tip, care sunt sau care urmează să fie puse la dispoziție pe piața statului membru de destinație, poate elabora o declarație voluntară de comercializare legală de mărfuri în scopul recunoașterii reciproce („declarația de recunoaștere reciprocă”) pentru a demonstra autorităților competente ale statului membru de destinație că mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în alt stat membru.</p> <p>Producătorul poate împuternici reprezentantul său autorizat să elaboreze declarația de recunoaștere reciprocă în numele său.</p> <p>Declarația de recunoaștere reciprocă respectă structura prevăzută în partea I și partea II din anexă și conține toate informațiile specificate în aceasta.</p> <p>Producătorul sau reprezentantul său autorizat, în cazul în care a fost împuternicit în acest sens, poate completa declarația de recunoaștere</p>	<p>Capitolul II PROCEDURI REFERITOARE LA APLICAREA PRINCIPIULUI RECUNOAȘTERII RECIPROCE ÎN CAZURI INDIVIDUALE Articolul 4. Declarația de recunoaștere reciprocă</p> <p>(1) Producătorul mărfurilor sau al mărfurilor de un anumit tip, care sunt sau care urmează să fie puse la dispoziție pe piața Republicii Moldova, poate elabora o declarație voluntară de comercializare legală de mărfuri în scopul recunoașterii reciproce („declarația de recunoaștere reciprocă”) pentru a demonstra autorităților competente naționale că mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene.</p> <p>Producătorul poate împuternici reprezentantul său autorizat să elaboreze declarația de recunoaștere reciprocă în numele său.</p> <p>(2) Declarația de recunoaștere reciprocă se structurează după modelul prevăzut în anexă, partea I și partea II, și conține toate informațiile specificate în aceasta.</p>	<p>compatibil</p>	

<p>reciprocă numai cu informațiile prevăzute în partea I din anexă. În acest caz, importatorul sau distribuitorul completează informațiile prevăzute în partea II a anexei.</p> <p>În mod alternativ, ambele părți ale declarației de recunoaștere reciprocă pot fi întocmite de către importator sau de către distribuitor, cu condiția ca semnatarul să poată furniza elementele de probă menționate la articolul 5 alineatul (4) litera (a).</p> <p>Declarația de recunoaștere reciprocă se întocmește în una dintre limbile oficiale ale Uniunii. Atunci când limba nu este limba solicitată de statul membru de destinație, operatorul economic traduce declarație de recunoaștere reciprocă într-o limbă solicitată de statul membru de destinație.</p>	<p>(3) Producătorul sau reprezentantul său autorizat, completează declarația de recunoaștere reciprocă numai cu informațiile prevăzute în partea I din anexa. Importatorul sau distribuitorul completează declarația de recunoaștere reciprocă numai cu informațiile prevăzute în partea II din anexa.</p> <p>(4) În mod alternativ, ambele părți ale declarației de recunoaștere reciprocă pot fi întocmite de către importator sau de către distribuitor, cu condiția ca semnatarul să poată furniza elementele de probă menționate la articolul 5 alineatul (5) litera (a).</p> <p>Declarația de recunoaștere reciprocă se întocmește în una dintre limbile oficiale ale Uniunii. Declarația de recunoaștere reciprocă se traduce de către agentul economic în limba română pentru Republica Moldova.</p>		
<p>(2) Operatorii economici care semnează declarația de recunoaștere reciprocă sau o parte a acesteia sunt responsabili pentru conținutul și acuratețea informațiilor pe care le furnizează în declarația de recunoaștere reciprocă, inclusiv pentru corectitudinea informațiilor pe care le traduc. În sensul prezentului alineat, operatorii economici sunt răspunzători în conformitate cu legislația națională.</p>	<p>(5) Agenții economici care semnează declarația de recunoaștere reciprocă sau o parte a acesteia sunt responsabili pentru conținutul și corectitudinea informațiilor pe care le furnizează în declarația de recunoaștere reciprocă, inclusiv pentru corectitudinea informațiilor pe care le traduc. În sensul prezentului alineat, agenții economici sunt răspunzători în conformitate cu legislația națională.</p>	compatibil	
<p>(3) Operatorii economici se asigură că declarația de recunoaștere reciprocă este actualizată în permanență, astfel încât să reflecte orice schimbare a informațiilor pe care aceștia le-au furnizat în declarația de recunoaștere reciprocă.</p>	<p>(6) Agenții economici se asigură că declarația de recunoaștere reciprocă este actualizată în permanență, astfel încât să reflecte orice schimbare a informațiilor pe care aceștia le-au furnizat în declarația de recunoaștere reciprocă.</p>	compatibil	
<p>(4) Declarația de recunoaștere reciprocă poate fi prezentată autorității competente din statul membru de destinație, în scopul efectuării unei evaluări în temeiul articolului 5. Ea poate fi prezentată pe suport de hârtie sau în format electronic sau poate fi pusă la dispoziție online, în conformitate cu cerințele statului membru de destinație.</p>	<p>(7) Declarația de recunoaștere reciprocă poate fi prezentată autorității competente naționale în scopul efectuării unei evaluări în temeiul articolului 5. Ea poate fi prezentată pe suport de hârtie sau în format electronic sau poate fi pusă la dispoziție online.</p>	compatibil	
<p>(5) În cazul în care operatorii economici pun declarația de recunoaștere reciprocă la dispoziție online, se aplică următoarele condiții:</p> <p>(a) tipul mărfurilor sau seria pentru care se completează declarația de recunoaștere reciprocă este ușor de identificat; și</p>	<p>(8) În cazul în care agenții economici prezintă declarația de recunoaștere reciprocă online, se aplică următoarele condiții:</p> <p>a) tipul mărfurilor sau seria pentru care se completează declarația de recunoaștere reciprocă este ușor de identificat; și</p>	compatibil	

<p>(b) mijloacele tehnice utilizate asigură o navigare ușoară și sunt monitorizate pentru a se asigura disponibilitatea declarației de recunoaștere reciprocă și accesul la aceasta.</p>	<p>b) mijloacele tehnice utilizate asigură o navigare ușoară și sunt monitorizate pentru a se asigura disponibilitatea declarației de recunoaștere reciprocă și accesul la aceasta.</p>		
<p>(6) Dacă mărfurile pentru care este furnizată declarația de recunoaștere reciprocă fac, de asemenea, obiectul unui act al Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, declarația de recunoaștere reciprocă poate fi atașată la declarația de conformitate UE respectivă.</p>	<p>(9) Dacă mărfurile, pentru care este prezentată declarația de recunoaștere reciprocă fac, de asemenea, obiectul unui act al Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, declarația de recunoaștere reciprocă se poate atașa la declarația de conformitate UE respectivă.</p>	compatibil	
<p>Articolul 5 Evaluarea mărfurilor (1) În cazul în care o autoritate competentă a statului membru de destinație intenționează să evalueze mărfurile care fac obiectul prezentului regulament pentru a stabili dacă mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în alt stat membru și, dacă da, dacă interesele publice legitime vizate de norma tehnică națională aplicabilă din statul membru de destinație sunt protejate în mod adecvat, având în vedere caracteristicile mărfurilor în cauză, aceasta contactează fără întârziere operatorul economic în cauză.</p>	<p>Articolul 5. Evaluarea mărfurilor (1) În cazul în care autoritatea competentă națională intenționează să evalueze mărfurile care fac obiectul prezentei legi în scopul stabilirii dacă sunt comercializate în mod legal într-un stat membru UE și, dacă da, dacă interesele publice legitime vizate de norma tehnică națională sunt protejate în mod adecvat, având în vedere caracteristicile mărfurilor în cauză, acestea contactează fără întârziere agentul economic în cauză.</p>	compatibil	
<p>(2) Atunci când intră în contact cu operatorul economic în cauză, autoritatea competentă a statului membru de destinație informează operatorul economic cu privire la evaluare, menționând mărfurile care fac obiectul evaluării și specificând norma tehnică națională aplicabilă sau procedura de autorizare prealabilă. Autoritatea competentă a statului membru de destinație informează, de asemenea, operatorul economic cu privire la posibilitatea de a furniza o declarație de recunoaștere reciprocă, în conformitate cu articolul 4, în scopul evaluării.</p>	<p>(2) Autoritatea competentă națională informează agentul economic privind evaluare, cu indicarea mărfurilor care fac obiectul evaluării și specificând norma tehnică națională aplicabilă sau procedura de evaluare prealabilă. De asemenea, agentului economic i se comunică despre posibilitatea de prezentare a declarației de recunoaștere reciprocă, prevăzute la art. 4, în scopul evaluării.</p>	compatibil	
<p>(3) Operatorului economic i se permite să pună mărfurile la dispoziție pe piața din statul membru de destinație, în timp ce autoritatea competentă efectuează evaluarea prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol și poate continua să facă acest lucru, cu excepția cazului în care operatorul economic primește o decizie administrativă de restricționare sau de refuz al accesului pe piață pentru mărfurile respective. Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care evaluarea este efectuată în cadrul unei proceduri de autorizare prealabilă sau în cazul în care autoritatea competentă suspendă temporar punerea la dispoziție pe piață a mărfurilor care fac obiectul evaluării în conformitate cu articolul 6.</p>	<p>(3) Operatorului economic i se permite să pună mărfurile la dispoziție pe piața Republicii Moldova, în timp ce autoritatea competentă națională efectuează evaluarea prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol și poate continua să facă acest lucru, cu excepția cazului în care operatorul economic primește o decizie administrativă de restricționare sau de refuz al accesului pe piață pentru mărfurile respective.</p> <p>(4) Prevederile alineatul (3) nu se aplică în cazul în care evaluarea este efectuată în cadrul unei proceduri de autorizare prealabilă sau în cazul în care autoritatea competentă suspendă</p>	compatibil	

	temporar punerea la dispoziție pe piață a mărfurilor care fac obiectul evaluării în conformitate cu articolul 6.		
<p>(4) Dacă o declarație de recunoaștere reciprocă este furnizată unei autorități competente din statul membru de destinație în conformitate cu articolul 4, atunci, în scopul evaluării efectuate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol:</p> <p>(a) declarația de recunoaștere reciprocă, împreună cu documentele justificative necesare pentru a verifica informațiile pe care aceasta le conține, care au fost furnizate ca răspuns la o cerere a autorității competente, este acceptată de autoritatea competentă ca fiind suficientă pentru a demonstra că mărfurile sunt comercializate în mod legal în alt stat membru; și</p> <p>(b) autoritatea competentă nu poate solicita alte informații sau documente de la un operator economic pentru a demonstra că mărfurile sunt comercializate în mod legal în alt stat membru.</p>	<p>(5) Dacă o declarație de recunoaștere reciprocă este furnizată autorității competente naționale, în conformitate cu articolul 4, atunci, pentru evaluarea efectuată în temeiul alineatului (1) din prezentul articol:</p> <p>a) declarația de recunoaștere reciprocă, împreună cu documentele justificative necesare pentru a verifica informațiile pe care aceasta le conține, care au fost furnizate ca răspuns la o cerere a autorității competente naționale, este acceptată de aceasta ca fiind suficientă pentru a demonstra că produsele sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene; și</p> <p>b) autoritatea competentă națională, nu poate solicita alte informații sau documente de la un agent economic pentru a demonstra că mărfurile sunt comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene.</p>	compatibil	
<p>(5) În cazul în care autorității competente din statul membru de destinație nu îi este furnizată o declarație de recunoaștere reciprocă în conformitate cu articolul 4, în scopul evaluării prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, atunci autoritatea competentă poate solicita operatorilor economici în cauză să furnizeze documentația și informațiile care sunt necesare pentru evaluarea respectivă, cu referire la următoarele:</p> <p>(a) caracteristicile mărfurilor sau ale tipului de mărfuri în cauză; și</p> <p>(b) comercializarea legală a mărfurilor în alt stat membru.</p>	<p>(6) În cazul în care autorității competente naționale nu îi este furnizată o declarație de recunoaștere reciprocă în conformitate cu articolul 4, în scopul evaluării prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, atunci autoritatea competentă națională poate solicita agenților economici în cauză să furnizeze documentația și informațiile care sunt necesare pentru evaluarea respectivă, cu referire la următoarele:</p> <p>a) caracteristicile mărfurilor sau ale tipului de mărfuri în cauză; și</p> <p>b) comercializarea legală a mărfurilor într-un stat membru al Uniunii Europene.</p>	compatibil	
<p>(6) Operatorul economic în cauză are la dispoziție cel puțin 15 zile lucrătoare de la solicitarea autorității competente a statului membru de destinație în care să transmită documentele și informațiile menționate la alineatul (4) litera (a) sau la alineatul (5), sau de a prezenta orice argumente sau observații pe care operatorul economic le poate avea.</p>	<p>(7) Agentul economic are la dispoziție cel puțin 15 zile lucrătoare, de la solicitarea autorității competente naționale, în care să transmită documentele și informațiile menționate la alineatul (5) litera (a) sau la alineatul (6), sau orice argumente sau observații pe care agentul economic le poate avea.</p>	compatibil	

<p>(7) În scopul evaluării efectuate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritatea competentă din statul membru de destinație poate, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), să contacteze autoritățile competente sau punctele de informare despre produse din statul membru în care un operator economic susține că își comercializează în mod legal mărfurile, în cazul în care autoritatea competentă trebuie să verifice vreuna dintre informațiile furnizate de operatorul economic.</p>	<p>(8) În scopul evaluării efectuate în temeiul alineatului (1) al prezentului articol, pentru a verifica informațiile prezentate de agentul economic, autoritatea competentă națională, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2), poate să contacteze autoritățile competente sau punctele de informare despre produse din statul membru al Uniunii Europene în care agentul economic susține că își comercializează în mod legal mărfurile, în cazul în care autoritatea competentă națională trebuie să verifice vreuna dintre informațiile furnizate de operatorul economic.</p>	<p>compatibil</p>	
<p>(8) La efectuarea evaluării în temeiul alineatului (1), autoritățile competente ale statelor membre de destinație țin seama în mod corespunzător de conținutul rapoartelor de încercare sau al certificatelor eliberate de un organism de evaluare a conformității care au fost furnizate de operatorii economici ca parte a evaluării. Autoritățile competente ale statelor membre de destinație nu pot refuza rapoartele de încercare sau certificatele care au fost eliberate de un organism de evaluare a conformității acreditat pentru domeniul relevant de activitate de evaluare a conformității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 din motive legate de competența organismului respectiv.</p>	<p>(9) La efectuarea evaluării menționate la alineatul (1), autoritățile competente naționale iau în considerare rapoartele de încercare sau certificatele, eliberate de un organism de evaluare a conformității, care au fost furnizate de agenții economici ca parte a evaluării. Autoritățile competente naționale nu pot refuza rapoartele de încercare sau certificatele care au fost eliberate de un organism de evaluare a conformității acreditat pentru domeniul relevant de activitate de evaluare a conformității acreditat pentru domeniul relevant de activitate de evaluare a conformității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 din motive legate de competența organismului respectiv.</p>	<p>compatibil</p>	
<p>(9) În cazul în care, la finalizarea unei evaluări în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritatea competentă a unui stat membru de destinație ia o decizie administrativă cu privire la mărfurile pe care aceasta le-a evaluat, aceasta comunică fără întârziere respectiva decizie administrativă operatorului economic menționat la alineatul (1) de la prezentul articol. De asemenea, autoritatea competentă notifică respectiva decizie administrativă Comisiei și celorlalte state membre în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare după ce a luat decizia. În acest scop, ea utilizează sistemul menționat la articolul 11.</p>	<p>(10) În cazul în care, la finalizarea unei evaluări menționate la alineatul (1), autoritatea competentă națională emite o decizie administrativă cu privire la mărfurile pe care le-a evaluat, aceasta comunică fără întârziere respectiva decizie agentului economic. Autoritatea competentă națională notifică respectiva decizie Comisiei Europene în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare după ce a luat decizia. În acest scop, se utilizează sistemul menționat la articolul 11.</p>	<p>compatibil</p>	
<p>(10) Decizia administrativă menționată la alineatul (9) prezintă motivele care stau la baza deciziei într-un mod suficient de detaliat și fundamentat pentru a facilita o evaluare a compatibilității acesteia cu principiul recunoașterii reciproce și cu cerințele prezentului regulament.</p>	<p>(11) Decizia administrativă menționată la alineatul (10) conține motivele care stau la baza deciziei într-un mod suficient de detaliat și fundamentat pentru a facilita o evaluare a</p>	<p>compatibil</p>	

	compatibilității acesteia cu principiul recunoașterii reciproce și cu cerințele prezentei legi.		
<p>(11) În special, în decizia administrativă menționată la alineatul (9) sunt incluse următoarele informații:</p> <p>(a) norma tehnică națională pe care se bazează decizia administrativă;</p> <p>(b) motivele de interes public legitim care justifică aplicarea normei tehnice naționale pe care se întemeiază decizia administrativă;</p> <p>(c) elementele de probă tehnice sau științifice pe care autoritatea competentă a statului membru de destinație le-a luat în considerare, inclusiv, după caz, eventualele evoluții ale tehnologiei actuale care au avut loc de la intrarea în vigoare a normei tehnice naționale;</p> <p>(d) sinteza argumentelor avansate de operatorul economic în cauză, care sunt relevante pentru evaluarea în temeiul alineatului (1), dacă există;</p> <p>(e) dovada faptului că decizia administrativă este adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit și că decizia administrativă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia.</p>	<p>(12) În decizia administrativă menționată la alineatul (10) sunt incluse următoarele informații:</p> <p>a) norma tehnică națională pe care se bazează decizia administrativă;</p> <p>b) motivele legitime de interes public care justifică aplicarea normei tehnice naționale pe care se întemeiază decizia administrativă;</p> <p>c) elementele de probă tehnice sau științifice pe care autoritatea competentă națională le-a luat în considerare, inclusiv, după caz, eventualele evoluții ale tehnologiei actuale care au avut loc de la intrarea în vigoare a normei tehnice naționale;</p> <p>d) sinteza argumentelor prezentate de agentul economic în cauză, care sunt relevante pentru evaluarea menționată la alineatul (1), dacă există;</p> <p>e) dovada faptului că decizia administrativă este adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit și că decizia administrativă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia.</p>	compatibil	
<p>(12) Decizia administrativă menționată la alineatul (9) de la prezentul articol precizează căile de atac disponibile în temeiul dreptului intern al statului membru de destinație și termenele aplicabile acestor căi de atac. Ea include, de asemenea, o trimitere la posibilitatea operatorilor economici de a utiliza SOLVIT și procedura prevăzută la articolul 8.</p>	<p>(13) Decizia administrativă menționată la alineatul (10) indică căile de atac disponibile în temeiul Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018 și termenele aplicabile acestor căi de atac.</p> <p>(14) Decizia administrativă include, de asemenea, o trimitere la posibilitatea agenților economici de a utiliza SOLVIT și procedura prevăzută la articolul 8.</p>	parțial compatibil	până la adoptarea Recomandări 2013/461/ UE privind principiile care guvernează SOLVIT în legislația Republicii Moldova

<p>(13) Decizia administrativă menționată la alineatul (9) nu produce efecte înainte ca aceasta să fi fost notificată operatorului economic în cauză în temeiul alineatului respectiv.</p>	<p>(15) Decizia administrativă menționată la alineatul (10) nu produce efecte înainte ca aceasta să fi fost notificată agentului economic în temeiul alineatului respectiv.</p>	<p>compatibil</p>	
<p>Articolul 6 Suspendarea temporară a accesului pe piață</p> <p>(1) Atunci când autoritatea competentă a unui stat membru desfășoară o evaluare a mărfurilor în temeiul articolului 5, aceasta poate suspenda temporar punerea la dispoziție a acestor mărfuri pe piața din statul membru respectiv numai dacă:</p> <p>(a) în condiții de utilizare normale sau previzibile în mod rezonabil, mărfurile reprezintă un risc grav la adresa securității sau a sănătății persoanelor sau a mediului, chiar și fără efecte imediate, care necesită o intervenție rapidă din partea autorității competente; sau</p> <p>(b) punerea la dispoziție a mărfurilor, sau a mărfurilor de acel tip, pe piața din statul membru respectiv este, în general, interzisă în respectivul stat membru pe motive de moralitate publică sau de securitate publică.</p>	<p>Articolul 6. Suspendarea temporară a accesului pe piață</p> <p>(1) Autoritatea competentă națională, care desfășoară o evaluare a mărfurilor în temeiul articolului 5, poate suspenda temporar punerea la dispoziție a mărfurilor în următoarele cazuri:</p> <p>a) în condiții de utilizare normale sau previzibile în mod rezonabil, mărfurile reprezintă un risc grav la adresa securității sau a sănătății persoanelor sau a mediului, chiar și fără efecte imediate, care necesită o intervenție rapidă din partea autorității competente; sau</p> <p>b) punerea la dispoziție a mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip pe piață este, în general, interzisă pe motive de moralitate publică sau de securitate publică.</p>	<p>compatibil</p>	
<p>(2) Autoritatea competentă din statul membru notifică de îndată operatorului economic în cauză, Comisiei și celorlalte state membre orice suspendare temporară în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol. Notificarea Comisiei și a celorlalte state membre se efectuează prin intermediul sistemului menționat la articolul 11. În cazurile care fac obiectul prezentului articol alineatul (1) litera (a), notificarea este însoțită de o justificare tehnică sau științifică detaliată care demonstrează motivele pentru care se consideră că respectivul caz face obiectul literei respective.</p>	<p>(2) Autoritatea competentă națională notifică de îndată agentului economic, Comisiei Europene și statelor membre UE orice suspendare temporară menționată la alineatul (1).</p> <p>Notificarea Comisiei și statelor membre UE se efectuează prin intermediul sistemului menționat la articolul 11. Pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera a) al prezentului articol, notificarea este însoțită de o justificare tehnică sau științifică detaliată care demonstrează motivele pentru care se consideră că respectivul caz face obiectul literei respective.</p>	<p>compatibil</p>	
<p>Articolul 7 Notificarea prin RAPEX sau prin RASFF</p> <p>Dacă decizia administrativă menționată la articolul 5 sau suspendarea temporară prevăzută la articolul 6 este totodată o măsură care urmează să fie notificată prin Sistemul de schimb rapid de informații (RAPEX), în conformitate cu Directiva 2001/95/CE, sau prin Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002, nu se solicită o notificare separată a Comisiei și a celorlalte state membre în temeiul prezentului regulament, cu condiția ca următoarele criterii să fie îndeplinite:</p>	<p>Articolul 7. Notificarea prin RAPEX sau RASFF</p> <p>(1) Dacă decizia administrativă menționată la articolul 5 sau suspendarea temporară prevăzută la articolul 6 este totodată o măsură care urmează să fie notificată prin Sistemul de schimb rapid de informații (RAPEX), în conformitate cu Legea nr. 422/2006 privind securitatea generală a produselor, sau prin Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje (RASFF), în conformitate cu Legea nr.306/2018 privind siguranța alimentelor, nu se solicită o notificare separată a Comisiei</p>	<p>compatibil</p>	

<p>(a) notificarea prin RAPEX sau prin RASFF indică faptul că notificarea măsurii este considerată, de asemenea, notificare în temeiul prezentului regulament; și</p> <p>(b) documentele justificative necesare pentru luarea deciziei administrative în temeiul articolului 5 sau pentru suspendarea temporară în temeiul articolului 6 sunt incluse la notificarea RAPEX sau RASFF.</p>	<p>Europene și statelor membre UE în temeiul prezentei legi, cu condiția ca următoarele criterii să fie îndeplinite:</p> <p>a) notificarea prin RAPEX sau RASSF indică faptul că notificarea măsurii este considerată, de asemenea, notificare în temeiul prezentei legi; și</p> <p>b) documentele justificative necesare pentru luarea deciziei administrative menționate la articolul 5 sau pentru suspendarea temporară în temeiul articolul 6 sunt incluse la notificarea RAPEX sau RASFF.</p>		
<p>Articolul 8 Procedura de soluționare a problemelor</p> <p>(1) În cazul în care un operator economic afectat de o decizie administrativă a transmis decizia către SOLVIT și în cazul în care, în timpul procedurii SOLVIT, centrul de origine sau centrul responsabil solicită Comisiei să emită un aviz care să contribuie la soluționarea cazului, centrul de origine și centrul responsabil furnizează Comisiei toate documentele relevante privind decizia administrativă în cauză.</p>	<p>Articolul 8. Procedura de soluționare a problemelor</p> <p>(1) În cazul în care un agent economic afectat de un act administrativ a transmis decizia către SOLVIT și în cazul în care, în timpul procedurii SOLVIT, centrul de origine sau centrul responsabil solicită Comisiei să emită un aviz care să contribuie la soluționarea cazului, centrul de origine și centrul responsabil furnizează Comisiei toate documentele relevante privind actul administrativ în cauză.</p>	compatibil	
<p>(2) După primirea solicitării menționate la alineatul (1), Comisia evaluează dacă decizia administrativă este compatibilă cu principiul recunoașterii reciproce și cu cerințele prezentului regulament.</p>	<p>(2) După primirea solicitării menționate la alineatul (1), Comisia evaluează dacă actul administrativ este compatibil cu principiul recunoașterii reciproce și cu cerințele Regulamentului (UE) 2019/515.</p>	compatibil	
<p>(3) În scopul evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia ia în considerare decizia administrativă notificată în conformitate cu articolul 5 alineatul (9), precum și documentele și informațiile furnizate în cadrul procedurii SOLVIT. În cazul în care sunt necesare informații sau documente suplimentare în scopul evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia solicită, fără întârzieri nejustificate, centrului SOLVIT relevant să ia legătura cu operatorul economic în cauză sau cu autoritățile competente care au luat decizia administrativă în scopul de a obține informațiile sau documentele suplimentare respective.</p>	<p>(3) În scopul evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia ia în considerare actul administrativ notificat în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și documentele și informațiile furnizate în cadrul procedurii SOLVIT. În cazul în care sunt necesare informații sau documente suplimentare în scopul evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia solicită, fără întârzieri nejustificate, centrului SOLVIT să ia legătura cu agentul economic în cauză sau cu autoritățile competente care au emis decizia administrativă în scopul de a obține informațiile sau documentele suplimentare respective.</p>	compatibil	
<p>(4) În termen de 45 de zile lucrătoare de la primirea solicitării menționate la alineatul (1), Comisia își finalizează evaluarea și emite un aviz. Dacă acest lucru este oportun, avizul Comisiei identifică eventuale motive de preocupare care ar trebui să fie abordate prin intermediul cazului SOLVIT sau formulează recomandări pentru a facilita soluționarea cazului.</p>	<p>(4) În termen de 45 de zile lucrătoare de la primirea solicitării menționate la alineatul (1), Comisia își finalizează evaluarea și emite un aviz. Dacă acest lucru este oportun, avizul Comisiei identifică eventuale motive de preocupare care ar trebui să fie</p>	compatibil	

<p>Termenul de 45 de zile lucrătoare nu include timpul necesar pentru Comisie de a primi informațiile și documentele suplimentare prevăzute la alineatul (3).</p>	<p>abordate prin intermediul cazului SOLVIT sau formulează recomandări pentru a facilita soluționarea cazului. Termenul de 45 de zile lucrătoare nu include timpul necesar pentru Comisie de a primi informațiile și documentele suplimentare prevăzute la alineatul (3).</p>		
<p>(5) În cazul în care, în timpul evaluării menționate la alineatul (2), Comisia a fost informată că a fost soluționat cazul, aceasta nu are obligația de a emite un aviz.</p>	<p>(5) În cazul în care, în timpul evaluării menționate la alineatul (2), Comisia a fost informată că a fost soluționat cazul, aceasta nu are obligația de a emite un aviz.</p>	compatibil	
<p>(6) Avizul Comisiei este comunicat prin intermediul centrului SOLVIT relevant operatorului economic în cauză și autorităților competente relevante. Respectivul aviz este notificat de către Comisie tuturor statelor membre, prin intermediul sistemului menționat la articolul 11. Avizul este luat în considerare în timpul procedurii SOLVIT menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.</p>	<p>(6) Avizul Comisiei este comunicat prin intermediul centrului SOLVIT agentului economic în cauză și autorităților competente relevante. Respectivul aviz este notificat de către Comisie tuturor statelor membre, prin intermediul sistemului menționat la articolul 11. Avizul este luat în considerare în timpul procedurii SOLVIT menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.</p>	compatibil	
<p>CAPITOLUL III COOPERARE ADMINISTRATIVĂ, MONITORIZARE ȘI COMUNICARE Articolul 9 Atribuțiile punctelor de informare despre produse (1) Statele membre desemnează și mențin puncte de informare despre produse pe teritoriul lor și se asigură că acestea dispun de suficiente competențe și de resurse adecvate pentru îndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor care le revin. Statele membre se asigură că punctele de informare despre produse prestează servicii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1724.</p>	<p>CAPITOLUL III COOPERARE ADMINISTRATIVĂ, MONITORIZARE ȘI COMUNICARE Articolul 9. Atribuțiile punctelor de informare despre produse (1) Se desemnează Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării ca autoritate națională pentru coordonarea aplicării prevederilor Regulamentului UE 2019/515. (2) În calitate de puncte de informare pentru produse, conform domeniilor de competență, se desemnează: a) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării; b) Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale; c) Ministerul Mediului; d) Ministerul Afacerilor Interne; e) Ministerul Sănătății; f) Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare; g) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor; (3) Autoritățile menționate la alineatul (2) transmit Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării datele de identificare ale punctelor de informare despre produse. În cazul în care intervin modificări ale datelor de identificare, autoritățile le notifică în termen de două zile lucrătoare.</p>	compatibil	

	<p>(4) Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării transmite:</p> <p>a) lista punctelor de informare despre produse către Comisia Europeană;</p> <p>b) informații menționate la alineatul (5) și alineatul (6), la cererea unei autorități competente dintr-un stat membru al Uniunii Europene.</p>		
<p>(2) Punctele de informare despre produse furnizează următoarele informații online:</p> <p>(a) informații referitoare la principiul recunoașterii reciproce și la aplicarea prezentului regulament pe teritoriul statului lor membru, inclusiv informații privind procedura menționată la articolul 5;</p> <p>(b) datele de contact prin intermediul cărora autorităților competente din statul membru respectiv pot fi contactate direct, inclusiv detalii specifice ale autorităților responsabile cu monitorizarea punerii în aplicare a normelor tehnice naționale aplicabile pe teritoriul statului lor membru;</p> <p>(c) căile de atac și procedurile disponibile pe teritoriul statului lor membru în cazul unor eventuale litigii între autoritatea competentă și un operator economic, inclusiv procedura prevăzută la articolul 8.</p>	<p>(5) Punctele de informare pentru produse, menționate la alineatul (2) furnizează următoarele informații online:</p> <p>a) informații referitoare la principiul recunoașterii reciproce, inclusiv informații privind procedura menționată la articolul 5;</p> <p>b) datele de contact ale autorităților competente naționale, inclusiv detalii specifice ale autorităților responsabile cu monitorizarea punerii în aplicare a normelor tehnice la nivel național;</p> <p>c) căile de atac și procedurile disponibile în cazul unor eventuale litigii între autoritatea competentă națională și un agent economic, inclusiv procedura prevăzută la articolul 8.</p>	compatibil	
<p>(3) În cazul în care este necesar pentru a completa informațiile furnizate online în conformitate cu alineatul (2), punctele de informare despre produse furnizează, la cererea unui operator economic sau a unei autorități competente dintr-un alt stat membru, orice informații utile, cum ar fi copii electronice ale normelor tehnice naționale și ale procedurilor administrative naționale aplicabile unor mărfuri specifice sau mărfurilor de un anumit tip pe teritoriul în care este situat punctul de informare despre produse sau un acces online la aceste norme și proceduri, sau informații care precizează dacă mărfurile respective sau mărfurile de acel tip fac obiectul autorizării prealabile în conformitate cu legislația națională.</p>	<p>(6) În cazul în care este necesar pentru a completa informațiile furnizate online în conformitate cu alineatul (5), punctele de informare despre produse furnizează, la cererea unui agent economic sau a unei autorități competente dintr-un stat membru, orice informații utile, cum ar fi copii electronice ale normelor tehnice naționale și ale procedurilor administrative naționale aplicabile unor mărfuri specifice sau mărfurilor de un anumit tip, sau un acces online la aceste norme și proceduri, sau informații care precizează dacă mărfurile respective sau mărfurile de acel tip fac obiectul autorizării prealabile în conformitate cu legislația națională.</p>	compatibil	
<p>(4) Punctele de informare despre produse răspund în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei cereri prevăzute la alineatul (3).</p>	<p>(7) Punctele de informare despre produse răspund în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei cereri prevăzute la alineatul (6).</p>	compatibil	

<p>(5) Punctele de informare despre produse nu percep taxe pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alineatul (3).</p>	<p>(8) Punctele de informare despre produse nu percep taxe pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alineatul (6).</p>	<p>compatibil</p>	
<p>Articolul 10 Cooperare administrativă</p> <p>(1) Comisia prevede și asigură o cooperare eficientă între autoritățile competente și punctele de informare despre produse din diferitele state membre prin următoarele activități:</p> <p>(a) facilitarea și coordonarea schimbului și a colectării de informații și de bune practici cu privire la aplicarea principiului recunoașterii reciproce;</p> <p>(b) sprijinirea funcționării punctelor de informare despre produse și îmbunătățirea cooperării transfrontaliere a acestora;</p> <p>(c) facilitarea și coordonarea schimburilor de funcționari între statele membre și organizarea în comun a unor programe de formare și de informare pentru autorități și întreprinderi.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente și punctele de informare despre produse participă la activitățile menționate la alineatul (1).</p>	<p>Articolul 10. Cooperare administrativă</p> <p>(1) Autoritățile competente naționale cooperează cu autoritățile competente și punctele de informare despre produse din statele membre ale Uniunii Europene în vederea:</p> <p>a) facilitării și coordonării schimbului și a colectării de informații și de bune practici cu privire la aplicarea principiului recunoașterii reciproce;</p> <p>b) sprijinirii funcționării punctelor de informare despre produse și îmbunătățirii cooperării transfrontaliere a acestora;</p> <p>c) facilitării și coordonării schimburilor de funcționari cu statele membre ale Uniunii Europene și organizării în comun a unor programe de formare și de informare pentru autorități și întreprinderi.</p>	<p>compatibil</p>	
<p>(3) La cererea unei autorități competente din statul membru de destinație în temeiul articolului 5 alineatul (7), autoritatea competentă din statul membru în care un operator economic susține că mărfurile sale sunt comercializate în mod legal transmit autorităților competente din statul membru de destinație, în termen de 15 zile lucrătoare, orice informații pertinente pentru verificarea datelor și a documentelor furnizate de operatorul economic în timpul evaluării menționate la articolul 5 referitoare la mărfurile respective. Punctele de informare despre produse pot fi folosite pentru a facilita contactele dintre autoritățile competente relevante, în conformitate cu termenul pentru furnizarea informațiilor solicitate prevăzut la articolul 9 alineatul (4).</p>	<p>(2) La cererea autorității competente din Republica Moldova, în temeiul articolului 5 alineatul (8), autoritatea competentă din statul membru al Uniunii Europene în care agentul economic susține că mărfurile sale sunt comercializate în mod legal transmit, în termen de 15 zile lucrătoare, orice informații pertinente pentru verificarea datelor și a documentelor furnizate de agentul economic în timpul evaluării menționate la articolul 5 referitoare la mărfurile respective. Punctele de informare despre produse pot fi folosite pentru a facilita contactele dintre autoritățile competente relevante, în conformitate cu termenul pentru furnizarea informațiilor solicitate prevăzut la articolul 9 alineatul (7).</p>	<p>compatibil</p>	
<p>Articolul 11 Sistemul de informare și comunicare</p> <p>(1) În sensul articolelor 5, 6 și 10 din prezentul regulament, se utilizează sistemul de informare și comunicare stabilit la articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 7 din prezentul regulament.</p>	<p>Articolul 11. Sistemul de informare și comunicare</p> <p>(1) În sensul articolului 5, articolului 6 și articolului 10 din prezenta lege, se utilizează sistemul informațional național de informare și comunicare stabilit la articolul 23 din Legea nr.162/2023, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 7 din prezenta lege.</p>	<p>compatibil</p>	

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează detaliile și funcționalitățile sistemului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol în sensul prezentului regulament. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).		prevederi UE neaplicabile	
CAPITOLUL IV FINANȚAREA Articolul 12 Finanțarea activităților care vin în sprijinul prezentului regulament (1) Uniunea poate finanța următoarele activități care vin în sprijinul prezentului regulament: (a) campanii de informare și conștientizare; (b) educație și formare; (c) schimburi de funcționari și de bune practici; (d) cooperarea între punctele de informare despre produse și autoritățile competente, precum și sprijinul tehnic și logistic pentru această cooperare; (e) colectarea datelor referitoare la funcționarea principiului recunoașterii reciproce și la impactul acestuia asupra pieței unice a mărfurilor.	CAPITOLUL IV DISPOZIȚII FINANCIARE, FINALE ȘI TRANZITORII Articolul 12 . Finanțarea activităților (1) Pentru implementarea prezentei legi se finanțează, în limita mijloacelor alocate anual de la bugetul de stat și din alte surse legale, următoarele activități: (a) întreținerea punctelor de informare pentru produse; (b) campanii de informare și conștientizare; (c) educație și formare; (d) schimburi de bune practici; (e) cooperarea între punctele de informare despre produse și autoritățile competente, precum și sprijinul tehnic și logistic pentru această cooperare; (f) colectarea datelor referitoare la funcționarea principiului recunoașterii reciproce și la impactul acestuia asupra pieței unice a mărfurilor.	compatibil	
(2) Asistența financiară a Uniunii în ceea ce privește activitățile desfășurate în sprijinul prezentului regulament se execută în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (18), fie direct, fie prin delegarea unor sarcini de execuție bugetară entităților enumerate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din respectivul regulament.		prevederi UE neaplicabile	
(3) Creditele bugetare alocate pentru activitățile menționate în prezentul regulament sunt stabilite anual de către autoritatea bugetară, în limitele cadrului financiar în vigoare.		prevederi UE neaplicabile	

<p>Articolul 13 Protejarea intereselor financiare ale Uniunii (1) Comisia ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura faptul că, atunci când sunt puse în aplicare activități finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, precum și, dacă este necesar, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>(2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a-i audita, atât pe bază de documente, cât și prin inspecții la fața locului, pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul prezentului regulament.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (19) și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului (20), cu scopul de a stabili dacă a existat vreun act de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare în temeiul prezentului regulament.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a granturilor, rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament, trebuie să conțină dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>CAPITOLUL V EVALUARE ȘI PROCEDURA COMITETULUI Articolul 14 Evaluare (1) Până la 20 aprilie 2025 și ulterior la fiecare patru ani, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament în raport cu obiectivele pe care le urmărește și prezintă un raport în acest sens Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.</p>		prevederi UE neaplicabile	

<p>(2) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, Comisia utilizează informațiile disponibile în sistemul menționat la articolul 11 și orice date colectate în cursul activităților menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (e). De asemenea, Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze informații relevante pentru evaluarea liberei circulații a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru sau pentru evaluarea eficacității prezentului regulament, precum și o evaluare a funcționării punctelor de informare despre produse.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>Articolul 15 Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE Articolul 16 Abrogare Regulamentul (CE) nr. 764/2008 se abrogă începând cu 19 aprilie 2020. Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.</p>		prevederi UE neaplicabile	
<p>Articolul 17 Intrare în vigoare și aplicare Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Se aplică de la 19 aprilie 2020. Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele</p>	<p>Articolul 13. Intrarea în vigoare (1) Prezenta lege intră în vigoare la 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor articolului 5 alineatul (14) și ale articolului 8 care intră în vigoare la data adoptării legislației privind SOLVIT; (2) Guvernul, în termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi: a) va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea actelor normative în conformitate cu prezenta lege, după caz; b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege, după caz; c) va aproba actele normative necesare pentru executarea prezentei legi, după caz.</p>	compatibil	

	(3) Prezenta lege se abrogă la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.		
<p>ANEXĂ Declarație de recunoaștere reciprocă în scopul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului (1) Partea I</p> <p>1. Identificatorul unic al mărfurilor sau al tipului de mărfuri: ... [Notă: a se introduce numărul de identificare al mărfurilor sau un alt indicator al referinței care identifică în mod unic mărfurile sau tipul de mărfuri]</p> <p>2. Numele și adresa operatorului economic: ... [Notă: a se introduce numele și adresa semnatarului părții I a declarației de recunoaștere reciprocă: producătorul și, după caz, reprezentantul său autorizat, sau importatorul, sau distribuitorul]</p> <p>3. Descrierea mărfurilor sau a tipului de mărfuri care face obiectul declarației de recunoaștere reciprocă: ... [Notă: descrierea ar trebui să fie suficient de detaliată pentru a permite identificarea mărfurilor din motive de trasabilitate. Ea poate fi însoțită de o fotografie, după caz]</p> <p>4. Declarație și informații privind legalitatea comercializării mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip</p> <p>4.1. Mărfurile sau tipul de mărfuri descrise mai sus, inclusiv caracteristicile lor, respectă următoarele norme aplicabile în ... [Notă: a se identifica statul membru în care se susține că mărfurile respective sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal]: ... [Notă: a se introduce titlul și referința publicării oficiale, în fiecare caz, a normelor relevante aplicabile în statul membru respectiv, precum și referința deciziei de autorizare în cazul în care mărfurile au fost supuse unei proceduri prealabile de autorizare], sau mărfurile sau tipul de mărfuri descrise mai sus nu fac obiectul niciunei norme relevante din ... [Notă: a se identifica statul membru în care se susține că mărfurile respective sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal].</p>	<p style="text-align: right;">ANEXA</p> <p style="text-align: center;">Declarație de recunoaștere reciprocă Partea I</p> <p>1. Identificatorul unic al mărfurilor sau al tipului de mărfuri: ... [Notă: a se introduce numărul de identificare al mărfurilor sau un alt indicator al referinței care identifică în mod unic mărfurile sau tipul de mărfuri] .</p> <p>2. Numele și adresa agentului economic: ... [Notă: a se introduce numele și adresa semnatarului părții I a declarației de recunoaștere reciprocă: producătorul și, după caz, reprezentantul său autorizat, sau importatorul, sau distribuitorul]</p> <p>3. Descrierea mărfurilor sau a tipului de mărfuri care face obiectul declarației de recunoaștere reciprocă: ... [Notă: descrierea ar trebui să fie suficient de detaliată pentru a permite identificarea mărfurilor din motive de trasabilitate. Ea poate fi însoțită de o fotografie, după caz]</p> <p>4. Declarație și informații privind legalitatea comercializării mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip</p> <p>1) Mărfurile sau tipul de mărfuri descrise mai sus, inclusiv caracteristicile lor, respectă următoarele norme aplicabile în ... [Notă: a se identifica statul membru în care se susține că mărfurile respective sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal]: ... [Notă: a se introduce titlul și referința publicării oficiale, în fiecare caz, a normelor relevante aplicabile în statul membru respectiv, precum și referința deciziei de autorizare în cazul în care mărfurile au fost supuse unei proceduri prealabile de autorizare], sau mărfurile sau tipul de mărfuri descrise mai sus nu fac obiectul niciunei norme relevante din ...</p>	compatibil	

<p>4.2. Referința la procedura de evaluare a conformității aplicabilă mărfurilor sau mărfurilor de acel tip sau referința la rapoartele de încercare pentru orice încercare efectuată de un organism de evaluare a conformității, inclusiv numele și adresa organismului respectiv (dacă o astfel de procedură s-a efectuat sau dacă astfel de încercări sau realizat): ...</p> <p>5. Orice informații suplimentare considerate relevante pentru a evalua dacă mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în statul membru menționat la punctul 4.1: ...</p> <p>6. Această parte a declarației de recunoaștere reciprocă a fost elaborată pe răspunderea exclusivă a operatorului economic identificat la punctul 2.</p> <p>Semnat pentru și în numele:</p> <p>(locul și data):</p> <p>(numele, funcția) (semnătura):</p>	<p>[Notă: a se identifica statul membru în care se susține că mărfurile respective sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal].</p> <p>2) Referința la procedura de evaluare a conformității aplicabilă mărfurilor sau mărfurilor de acel tip sau referința la rapoartele de încercare pentru orice încercare efectuată de un organism de evaluare a conformității, inclusiv numele și adresa organismului respectiv (dacă o astfel de procedură s-a efectuat sau dacă astfel de încercări sau realizat): ...</p> <p>5. Orice informații suplimentare considerate relevante pentru a evalua dacă mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în statul membru menționat la punctul 4 subpunctul 1): ...</p> <p>6. Această parte a declarației de recunoaștere reciprocă a fost elaborată pe răspunderea exclusivă a operatorului economic identificat la punctul 2.</p> <p>Semnat pentru și în numele: (locul și data): (numele, funcția) (semnătura):</p>		
<p>Partea a II-a</p> <p>7. Declarație și informații privind comercializarea mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip</p> <p>7.1. Mărfurile sau mărfurile de acel tip descrise în partea I sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali pe piața statului membru indicat la punctul 4.1.</p> <p>7.2. Informațiile potrivit cărora mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru indicat la punctul 4.1, inclusiv detalii privind data la care mărfurile au fost puse pentru prima dată la dispoziția utilizatorilor finali pe piața statului membru respectiv: ...</p> <p>8. Orice informații suplimentare considerate relevante pentru a evalua dacă mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în statul membru indicat la punctul 4.1: ...</p> <p>9. Această parte a declarației de recunoaștere reciprocă a fost elaborată pe răspunderea exclusivă a ... [Notă: a se introduce numele și adresa</p>	<p>Partea a II-a</p> <p>7. Declarație și informații privind comercializarea mărfurilor sau a mărfurilor de acel tip</p> <p>a) Mărfurile sau mărfurile de acel tip descrise în partea I sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali pe piața statului membru indicat la punctul 4 subpunctul 1).</p> <p>b) Informațiile potrivit cărora mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru indicat la punctul 4 subpunctul 1), inclusiv detalii privind data la care produsele au fost puse pentru prima dată la dispoziția utilizatorilor finali pe piața statului membru respectiv: ...</p> <p>8. Orice informații suplimentare considerate relevante pentru a evalua dacă mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în statul membru indicat la punctul 4 subpunctul 1): ...</p> <p>9. Această parte a declarației de recunoaștere reciprocă a fost elaborată pe răspunderea exclusivă a ...</p> <p>[Notă: a se introduce numele și adresa semnatarului părții a II-a a declarației de recunoaștere reciprocă: producătorul și, după</p>	compatibil	

<p>semnatarului părții a II-a a declarației de recunoaștere reciprocă: producătorul și, după caz, reprezentantul său autorizat, sau importatorul, sau distribuitorul].</p> <p>Semnat pentru și în numele:</p> <p>(locul și data):</p> <p>(numele, funcția) (semnătura):</p>	<p>caz, reprezentantul său autorizat, sau importatorul, sau distribuitorul].</p> <p>Semnat pentru și în numele: (locul și data): (numele, funcția) (semnătura):</p>		
---	---	--	--

Nr. 16/1- 3139

din 15.10.2024

Cancelaria de Stat

În temeiul Regulamentului Guvernului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 610/2018 se remite cererea privind înregistrarea proiectului de lege privind recunoașterea reciprocă a produselor comercializate în mod legal în statele membre ale Uniunii Europene, care urmează a fi examinat în cadrul ședinței secretarilor generali ai ministerelor.

CERERE

privind înregistrarea de către Cancelaria de Stat a proiectului hotărîrii Guvernului cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului în domeniul metrologiei legale

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1.	Categoria și denumirea proiectului	proiectul de lege privind recunoașterea reciprocă a produselor comercializate în mod legal în statele membre ale Uniunii Europene
2.	Autoritatea care a elaborat proiectul	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
3.	Justificarea depunerii cererii	Proiectul de lege a fost elaborat pentru îndeplinirea criteriilor de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană privind capitolul 1 Libera circulație a bunurilor
4.	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului (PNA, PND, PNR, alte documente de planificare sectoriale)	Hotărârea Guvernului nr.829/2023, Clusterul 2 Piața internă, Capitolul 1 Libera Circulație a bunurilor poziția 30
5.	Lista autorităților și instituțiilor a căror avizare este necesară	Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare; Ministerul Sănătății; Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale; Ministerul Afacerilor Interne;

		Ministerul Mediului; Ministerul Energiei; Ministerul Culturii; Ministerul Apărării; Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor Expertizare: Ministerul Justiției – expertiza juridică; Centrul Național Anticorupție – expertiza anticorupție; Centrul de Armonizare a Legislației – expertiza de compatibilitate; Comisia Europeană – evaluare prealabilă
6.	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile
7.	Persoana responsabilă de promovarea proiectului	Viorica Bejan, șef adjunct Direcția infrastructura calității și supravegherea pieței viorica.bejan@mded.gov.md tel. 022 250642
8.	Anexe	1. Proiectul de lege – 11 file 2. Nota de fundamentare – 11 file 3. Tabel de concordanță – 23 file
9.	Data și ora depunerii cererii	15.10.2024
10.	Semnătura	

Secretar de stat

Cristina CEBAN